

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
Χ. ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ Τῆ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ δ.φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀνέκδοτοι Σελίδες	Α. Χ. Ζώη
Ἡ γέννησις τοῦ καπνοῦ (Διήγημα)	Σωτηρίου Φίωκου δ. ν.
Ἀπὸ τὰ Πανηγύρια μας	Ἴωνος
Ἀκροστιχίς (ποίημα)	Δημητρίου Γ. Μακρίδου
Ἐκ τῆς Ὑγιεινῆς τῶν Παιδευμένων	Δεσφ. Κων. Ἐλευθεριάδου
Ἡ 75ῃ ἐπετηρὶς τοῦ Παναπιστημίου	
Εἰς τὴν Παναγίαν τῶν Ὀρφανῶν (ποίημα)	Δημητρίου Κυριακίδου
Ἐπικήδειον Ἐμβατήριον	Doré Remy
Τὰ ἀπόκρυφα τῆς λειψυδρίας (χρονογράφημα)	Δ. Γ. Νεραντζῆ
Εἰκόνες ἀπὸ τὴν Φύσιν	Ἀστέρος τῆς Χαραυγῆς
Πεζὰ ποιήματα	Μαρίας Ε. Ζάμπιχ
Ἀξέχαστα χρόνια (ποίημα)	Δβος Κ.
Κυδωνιατικὴ Ζωὴ	
Πεθαμένοι πόθοι (ποίημα)	Εὐρ. Τριανταφυλλίδου
Σκόρπια Λόγια	
Νέαι ἐκδόσεις	

ΕΙΚΟΝΕΣ

- Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς ἐν Κυδωνίαις
- Ἐρεπία Ἱεραπόλεως
- Ἀποψὶς Κυδωνίων

Τύποις δ' "Ἡλιος", Μεγάλῃ Ἀγορᾷ (Βεξεστέν) Κυδωνίαι

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Κυδωνίαις Μετζ. 2 1)2
Εν τοῖς χωρίοις 2
Εν τῷ Κράτει 3
Εν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Κατ' ἀποκοπήν

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

Ὁδὸς Παλαιὰ ψαράδικα Ν^ο 8 — Δίοδος Σιναίτικο Ν^ο 6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρᾶ Ν^ο 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολῆς Ν^ο 6.

ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΗΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΠΕΓΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ.

Κονιάκ γνήσιον ἐξ ἀποστάγματος καθὼς
καὶ ποτὰ οἰνοπνευματώδη ἐκ τῶν μεγάλων ἐρ-
γοστασίων τῶν ἐν Σμύρνη Κ. Ν. Κωνσταντι-
νίδου καὶ Σας Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐνταῦθα καὶ περὶ
Βενάκης καὶ Φιλιππίδης

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

Χ. ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ Τῷ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙῶ
„Ο ΗΛΙΟΣ”

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ δ.φ.

Λ. Χ. ΖΩΗ

ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ 1504

Πάνυ εὐχαρίστως ὁ «Αἰολικὸς Ἄσ-
στηρ» δημοσιεύει πολὺτιμον πνευματι-
κὴν συμβολὴν εὐγενῶς ἐπισταλείσαν ἡ-
μῖν ἐκ Ζακύνθου ὑπὸ ἀόκνου τῶν γραμ-
μάτων σκαπανέως καὶ διακεκριμένου λο-
γίου, τοῦ κ. Λ. Ζώη Ἀρχαιοφύλακος
Ζακύνθου καὶ διευθυντοῦ τοῦ περισπου-
δάστου καὶ μοναδικοῦ τῆς μυροβόλου
νήσου Περιοδικοῦ «Αἰ ΜΟΥΣΑΙ».

Περὶ τοῦ κ. Ζώη καὶ τῶν ἔργων αὐ-
τοῦ τῶν τιμῶντων οὐ μόνον τὴν μουσο-
τραφῆ πατριδα του ἀλλὰ καὶ τὴν Ὀμο-
γένειαν καθόλου ἐλάβομεν πρό τινος ἀ-
φορμὴν νὰ σημειώσομεν σχετικὰ (ἰδ.
«Αἰολικὸν Ἄστέρα» σελ. 224)

Διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν κατωτέρω ὁ
εὐγενὴς ἡμῶν Συνάδελφος ἐπισπάται
τὰς θερμότερας τῶν εὐχαριστιῶν μα-
ς

Παρὰ τῷ δημοσίῳ ἀρχαιοφυλακείῳ Ζακύνθου,
μεταξὺ τῶν ἄλλων διοικητικῶν, δικαστικῶν, ἐκ-
κλησιαστικῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων ἀπὸ τοῦ
1485 καὶ ἐντεῦθεν, τηροῦνται καὶ πάσαι αἱ συμ-
βολαιογραφικαὶ πράξεις ὑπερπεντακοσίων περὶ-
που συμβληθέντων ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς 15. ἑκατον-
ταετηρίδος μέχρι σχεδὸν τῶν καθ' ἡμῶς ἡμερῶν.
Περὶ τῶν συμβληθέντων τούτων ἀποτελούντων
ἀπὸ τοῦ 1552 ἴδιον Σωματεῖον, ἐπραγματεύθη-
μεν δι' εἰδικῆς ἡμῶν μελέτης, διακοπείσης δυσ-
τυχῶς, ὡς ἐκ τῆς διακοπῆς τοῦ ἐν ᾧ ἐδημοσιεύετο
αὕτη φύλλον. Ἐκ τῆς ἐνδιαφερούσης ἐκείνης
μελέτης, ἣν σκοποῦμεν πλήρως ν' ἀναδημοσιεύ-
σωμεν ἐν δεδομένῃ ἐνκαιρίᾳ, ἀποσπῶμεν τὴν κί-
-

τωθὶ διαθήκην, συνταχθεῖσαν ἐν ἔτει 1508 παρὰ
τοῦ τότε δημοσίου συμβληθέντος Νικολάου τοῦ
Φραγκοπούλου ἱερέως, ἐξ ἧς λαμβάνομεν γνῶσιν
τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην γλωσσικοῦ ἐν Ζα-
κύνθῳ ἰδιώματος, νοθευθέντος, σὺν τῷ χρόνῳ,
ὡς ἐκ τῆς βενετικῆς κυριαρχίας, διὰ τῆς παρεμβο-
λῆς πολλῶν ἰταλο-βενετικῶν λέξεων.

«— Ἐν ὀνόματι τοῦ π' ρς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἀγίου πνεύματος ἀμήν. ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ
κ'υ ἡμῶν ἰϋ. χ'υ ἔτει ἀφ' ἧς. ἐν μὲν Ἰουλίῳ 15. ἐν
τῇ νήσῳ Ζακύνθου εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ κ' ρ. λέ-
ου κατελάνου, ἐγὼ ὁ ματθίας ὁ κατελάνος γέρω-
ς ὢν καὶ φοβιζόμενος τὸ ἄωρον ὄρος τοῦ θανάτου,
ἐπειδὴ βούλομαι τοῦ πλεῦσαι εἰς θαλάσσης. . . .

. . . . καὶ διὰ τὸ ἄωρον
ὄρος τοῦ θανάτου ἐβουλήθηκα τὴν σήμερον τοῦ
διατάξασθαι περὶ τοῦ πενιχοῦ μου βίου. καὶ ἐν
πρώτοις ἐπαρήμη πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς τὴν τε-
λείαν ἀγάπην καὶ συγχώρησιν, καθὼς καὶ αὐτὸς
τὴν ἐξ αὐτῶν αἰτῶ λαβεῖν. ἡ αὐτὴ μου διαθήκη
βούλομαι τοῦ νὰ εἶναι κυρία καὶ βεβαία ἐπὶ πά-
σης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, εἰθ' οὕτως λέγω καὶ ὀ-
ρίζω καὶ ἀπαρατῶ τῆς θυγατρὸς μου τῆς ρεμου-
τας ὅλα τὰ ἀμπέλια ὅπου ἔχω εἰς ὅλας .

. . . . ἀφήνω καὶ τὰς ἐλῆδες ὅπου ἔχω εἰς τοῦ
ἀρ. τοῦ βαλεριάνου ἀφήνω τῆς καὶ τὰς ἐλῆδες ὀ-
ποῦ ἔχω εἰς τοῦ ρουσέλου, ἀφήνω τῆς καὶ ὅλα τὰ
χωράφια ὅσα ἔχω μέσα εἰς τὰς Κράνες, ἀφήνω
τῆς καὶ τὸ χωράφι τοῦ βαταῖος, ἀφήνω τῆς καὶ

εἰς τὸν κατοικεῖον τὸ ποτιστικὸν τὸν μύλον ἀποδεχθῆναι, εἰς δὲ τὰ ἐναποληφθέντα μου πράγματα ὅσα ἠβρῖσκονται, κινήτῃ καὶ ἀκίνητῃ νὰ διαμένουν πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου τὰ παιδιά, τῶν πατρῶν. λέου καὶ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κύρ λουκῆ τὸν κατελάνον καὶ πρὸς πάντας τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, πλὴν λέγω μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ τὰ ἔχη καὶ νὰ τὰ γέμῃται ὁ κύρ. λουκῆς ὁ ἀνεψιὸς μου ὁ κατελάνος, καὶ ἐὰν τότε τῷ καιρῷ ἠθέλην ὑπάγη κανένα παιδί ἀπὸ τοῦ ἀνεψιοῦ μου πατῆρ. λέου κατελάνου νὰ οἰκήσῃ εἰς τὴν κεφαλλονίαν, νὰ μοιραῖζῃ ἴσως ἐπίσης μετὰ τὸν ἀνεψιὸν μου τὸν κύρ. λουκῆν, ἤγουν ἐξὸν ἀπὸ τὸν ἀνωθεν πρᾶγμα ὁποῦ ἄφηκα τῆς θυγατέρος μου, ἐπειδὴ ἐγὼ μετὰ τὸν ἀδελφὸν μου τὸν ποτὲ κύρ. δῆμον εἴμασταν ἀμοίραστοι εἰς τὰ αἰτὰ πράγματά μου καὶ διὰ τοῦτο θέλω ὅτι νὰ ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὸ μερίδιόν τους. ἀφήνω ἀκόμη τῆς θυγατέρος μου τὰ ἡμισία μου ἀγελάδια ὁποῦ μοῦ ἔχει ὁ

κύρ. ἀντώνης ὁ κομμάτος μου ὁ ρουμαντζῆς καὶ τὰ ἕτερα ἡμισία ἀγελάδια νὰ διαμένουν πρὸς τοὺς ἀνεψιούς μου, τὸν πατῆρ. λέου καὶ τὸν κύρ. λουκῆν καὶ πρὸς τοὺς κληρονόμους αἰτῶν καὶ οὕτω εἰς ἀσφάλειαν ἐποίησα τὴν περιουσίαν μου ὑστερὴν διαθήκην καὶ διὰ παράκλησιν αὐτοῦ ἐγράψα ἐγὼ ἱερεὺς νικόλαος ὁ φουγκόπουλος δημοσίως κατ'ἄνωξις βασιλικῆς ἐξουσίας, κατέμπερσθεν ἀξιολίστων ἀνδρῶν μαρτύρων περὶ κληθέντων ὁσιωτάτου προηγουμένου τῆς ἀγίας μονῆς τῶν στροφάδων καὶ κύρ. λουκῆ σελήνου καὶ κύρ. γεωργ. σκούμπρου καὶ κύρ. νοῦτζο μοθυναίου καὶ κύρ. γιανούτζου μονικῆ καὶ μαστρογεόργου μπαζήγιου. —

— Ἐγὼ Κλήσιος ἱερομόναχος κατὰ κόσμον παροῦστος τάχι καὶ προηγούμενος στροφάδων μαρτυρῶ.

Λουκῆς κασελῆνος ὑπογράφω ἰδίᾳ χειρὶ.

Σημ. Α. Α. Οὐ μόνον τὸ κείμενον τοῦ χειρογράφου αὐτοῦ λέγει ἐτηρηθῆναι ἀλλὰ καὶ ἡ ὁμορφία.

ΔΙΗΓΗΜΑ

CERVERA BACHILLER

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΑΡΑΒΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Τὴν ποιητικωτάτην καὶ ὡραίαν ὑπὸ πάσας τὰς ἐποφεῖς περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Καπνοῦ Ἀραβικὴν παράδοσιν τοῦ Ἰσπανοῦ Συγγραφέως BACHILLER ὁφειλομένη εἰς τὸν διακεκριμένον κάλαμον τοῦ γλωσσομαθοῦς καὶ πολυτίμου ἡμῶν Συνεργάτου κ. Σ. Φώκου. δ.ν.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀλλάχ, τοῦ Οἰκτίρμονος καὶ Ἐλεήμονος ὅστις ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸν κάλαμον δι' οὗ γράφομεν, καὶ ὅστις καθημερινῶς διδάσκει τοῖς ἀνθρώποις πᾶν ὅ,τι δὲν γνωρίζουσιν οὗτοι, ἀκουσον: Αὐτὸς μόνον εἶνε ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρὸς, ὁ Κύριος τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπὶ τῶν χειλέων του ἡ ἀλήθεια: τὸ φῶς τῶν ἡλίων, οἵτινες λάμπουσιν ἐν τῷ στερεώματι ἐρχεται ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του. Εἰς ἐκ τῶν δακτύλων του κυβερνᾷ τὴν μηχανὴν τοῦ κόσμου. Ἡ πνοὴ τοῦ στόματός του εἶνε ὁ ἀνεμος, ὅστις κινεῖ τὰς ἄμμους τῆς ἐρήμου. Ἀκουσον:

Τοῦτο δὲν εἶνε μῦθος περὶ τῆς ὡραίας Ζοβαῖδ, μήτε περὶ τοῦ Σουλτάνου τῆς Κανδαχάρης, μήτε ἱστορία δι' ὡραίαν θεδουίνην, μήτε τέλος διήγησις λαϊκὴ περὶ μαγικῶν, τὰς ὁποίας οἱ ἀνατολίται λαικοὶ ποι-

ηταὶ φάλλουσι τῇ συνοδείᾳ τῆς γκούζλας, καθήμενοι παρὰ τὰς θύρας τοῦ καφενεῖου τοῦ Βαγδάτ ἢ πρὸ τῶν ἀγορῶν τῆς πλουσίας Δζέδδας. Δὲν εἶνε προσέτι εἰς ἐκ τῶν θρύλλων, τοὺς ὁποίους οἱ Βεδουῖνοι φάλλουσι παρὰ τὸ «φρέαρ τῆς Εὐλογίας», ὅταν ὁ ἥλιος κοιμάται εἰς τοὺς βραχίονας τῆς ἐσπέρας, ἢ ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους οἱ ποιμένες τῆς ἐρήμου ἄδουσιν ὁμοῦ παρὰ τοὺς «Χρωματιστοὺς βράχους» ὅταν αἱ κάμηλοι ἀναπαύονται ὑπὸ λευκὴν σκηνὴν καὶ ἡ σελήνη ἀνέρχεται εἰς τὸν ὀρίζοντα. Αὐτὸ εἶνε θρύλλος τὸν ὁποῖον οἱ πιστοὶ πάντοτε ἐπαναλαμβάνουσιν ἔχοντες ἐστραμμένους τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τὴν «Ἁγίαν Κίμπλ» καὶ τὸν ὁποῖον διηγῆθη εἰς ἐμὲ ὁ Ἀλῆ Χασάν ἐκ τοῦ γένους Βενὶ ἐλ Βεδερ πρῶταν τινά, ὅταν ὁμοῦ ἐπεριπατοῦμεν παρὰ τὴν θάλασσαν.

Ὅταν ὁ ἥλιος ἐξῆλθε, ὁ Ἀλῆ ἔστρωσε τὸν τάπητα τῆς προσευχῆς, ἔπεσεν ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ ἐψιθύρισε τὸ Φάταχ. Ὅταν ἡ προσευχὴ του ἐτελείωσε, ἠγέρθη καὶ ἔδωκεν εἰς ἐμὲ τὴν πίπαν τῆς φιλίας. «Ἐκαθήσαμεν καὶ ἤρχισαμεν καπνίζοντας.

— Χριστιανέ, εἶπεν εἰς ἐμὲ, δὲν γνωρίζεις τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ τοῦ φύλλου, τοῦ ὁποῦτον εὐωδίαν ἀναπνέομεν καὶ τοῦ ὁποῦ ὁ καπνὸς ἀνέρχεται μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ Ἀλλάχ μιγνύμενος μετὰ τὰ μύρα τῶν ἀνθέων;

— Μωαμεθανέ, δὲν γνωρίζω, ἀπήντησα.

— Εὐλογητὸς ὁ Ἀλλάχ, ἀνέκραξεν οὕτως, ὅστις μόνον εἰς τοὺς πιστοὺς διὰ στόματος τοῦ Προφήτου, ἤνοιξε τὰ μυστήρια τῶν κεκαλυμμένων πραγμάτων. Ἐκ Θεοῦ εἴμεθα καὶ εἰς τὸν Θεὸν ἀπελευσόμεθα.... Εἶη τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον!

Καὶ θέτων περισσότερον καπνὸν ἐντὸς τῆς καπνοσύριγγος, διηγῆθη εἰς ἐμὲ τὴν ἀκόλουθον ἱστορίαν, ἀπλὴν μὲν ἀλλὰ πλήρη θαύματος θρησκευτικοῦ αἰσθήματος.

Κάποτε ἐταξείδευεν ὁ προφήτης Μωάμεθ (δαιωνισάτω ὁ Θεὸς τὴν δόξαν του) διὰ μέσου τῆς ἐρήμου τῆς Υεμένης. Ἦτο χειμῶν, καὶ ὡς ἐκ τοῦ φύχους τὰ ἔρπετὰ ἐκοιμῶντο τὸν ὕπνον τῶν μακρῶν νυκτῶν. Ὁ ἵππος, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἵππευσεν ὁ Προφήτης, ἐπάτησεν ὄφιν ὅστις ἐκοιμάτο ὡς ἐκ τοῦ φύχους. Ὁ Μωάμεθ συνεπάθησε τὸ ἔρπετόν, ἀφίππευσεν, ἔλαβε τοῦτο καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἐνδύματός του, ὅπως ἡ θερμότης τοῦ σώματός του δώσῃ εἰς αὐτὸ ζωήν. Καὶ ἡ θερμότης τοῦ σώματός του ἔδωκεν εἰς αὐτὸ ζωήν. Μετ' ὀλίγον τοῦτο ἐκινήθη, ἐξέβαλε τὴν κεφαλὴν του ἐκ τῆς χειρὶδος καὶ εἶπε.

— Προφήτα! ἐπιθυμῶ νὰ δαγκάσω τὴν χεῖρά σου.

— Μὴν εἶσαι ἀχάριστος, εἶπεν ὁ Προφήτης.

— Ἀλλὰ τὸ θέλω.

— Ὅταν μοι εἶπης τὸν λόγον, ὅστις σὲ ἀναγκάζει νὰ διαπράξῃς τοιαύτην ἀχαριστίαν, τότε θὰ σοῦ ἐπιτρέψω νὰ δαγκάσῃς τὴν χεῖρά μου.

— Τὸ γένος σου, ἀπήντησεν ὁ ὄφιν, πάντοτε μᾶς κατατρέχει: οἱ πόδες τῶν ἀλόγων σὰς μᾶς καταστρέφουσι καὶ ἐγὼ θέλω νὰ ἐκδικηθῶ.

— Δὲν ὁμιλοῦμεν οὔτε περὶ τοῦ γένους σου οὔτε περὶ τοῦ ἡμετέρου, ἀπήντησεν ὁ Προφήτης: ζήτημα ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν. Τὶ κακὸν σοὶ ἐπροξένησα; μήπως δὲν σὲ εὐηργέτησα δοὺς εἰς σὲ ζωὴν διὰ τῆς θερμότητος τοῦ σώματός μου;

— Ἐν τούτοις, θέλω νὰ σὲ δαγκάσω,

διὰ νὰ μὴ πράξῃς βραδύτερον κακὸν τι εἰς τὰ τέκνα μου ἢ εἰς τοὺς λοιποὺς τοῦ γένους μου.

— Τότε, κακὸν ἔρπετόν, εἶσαι ἀχάριστος: θὰ ἀνταποδώσῃς κακὸν ἀντὶ ἀγαθοῦ. Ἀλλοίμονον εἰς σὲ, ὅστις τόσον κακὰ θέλεις νὰ πληρώσῃς τὴν εὐεργεσίαν τὴν ὁποῖαν σοῦ ἔκαμα!

— Ἐπιθυμῶ! ἀπήντησε τότε τὸ ἔρπετόν μετ' ὀργῆς, ἐπιθυμῶ καὶ ὀρκίζομαι εἰς τὸν μέγαν καὶ παντοδύναμον Θεόν, ὅτι θὰ σὲ δαγκάσω!

Ἀκούσας τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλλάχ ὁ Προφήτης δὲν ἐτόλμησε νὰ ἀπαντήσῃ. Ἐκλίνας τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε:

— Εἶη τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον!

Ἐξ αὐτοῦ προερχόμεθα καὶ εἰς αὐτὸν ἐπιστρέφομεν. Καὶ ἤνοιξε, τὴν χεῖρα ἵνα δαγκάσῃ ταύτην ὁ ὄφιν. Καὶ ὁ ὄφιν, ἐδάγκασε τὴν ἁγίαν χεῖρα τοῦ Μωάμεθ.

Ὅταν ἠσθάνθη τὸν πόνον ὁ Προφήτης ἐρριψε μακρὰν τὸν ὄφιν καὶ κατηράσθη τοῦτον ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀλλάχ, διότι ἐδείχθη ἀχάριστος καὶ μετ' αὐτοῦ κατηράσθη πάντα ὅστις ἀνταποδώσῃ κακὸν ἀντὶ καλοῦ καὶ φανῇ ἀγνώμων πρὸς τοὺς ὁμοίους του.

Μετὰ ταῦτα ὁ Προφήτης ἔθεσε τὰ χεῖλη ἐπὶ τῆς πληγῆς καὶ ἀπομυζήσας ἐξήγαγε τὸ δηλητήριον ὅπερ τὸ ἔρπετόν ἀφήκε. Τότε ἔπτυσεν ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς ἐρήμου. Ἀμέσως ἐπὶ τοῦ τόπου ἐκείνου, ἔνθα ἔπεσεν ὁ σίελος ἐφύη φυτὸν ὅπερ ἠῶξησε τάχιστα καὶ ἀπέκτησε φύλλα.

Οἱ Ἀραβες, οἱ ὁποῖοι συνώδευον τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Ἀλλάχ, ἔκαυσαν φύλλα τινὰ ὡς θυσίαν πρὸς τὸν θεὸν τὸν Οἰκτίρμονα καὶ Ἐλεήμονα, ὅστις ἐλύτρωσε τὸν ἀρχηγὸν τῶν Πιστῶν ἐκ τοῦ κινδύνου τοῦ δηλητηρίου καὶ τότε εἰσέπνευσαν οὗτοι τὴν παράδοξον καὶ λεπτὴν εὐωδίαν, ἣν τὸ φυτὸν ἀνέδειξε καιόμενον.

Ἐκτοτε πάντες οἱ καλοὶ Μουσουλμάνοι καπνίζουσι τὰ φύλλα τοῦ θαυμασίου τούτου φυτοῦ εὐλογημένου ὑπὸ τοῦ Ἀλλάχ, φυτεύουσι τοῦτο ἐντὸς τῶν δάσεων, καὶ εἰσπνέουσι τὴν ὀσμὴν μετὰ σεβασμοῦ καὶ χαρᾶς, διότι περιέχει τὴν πικρίαν τοῦ δηλητηρίου τοῦ ὄφινος καὶ τὴν ἠδύτητα τοῦ ἁγίου σιέλου τοῦ Προφήτου.

Ἀπὸ τότε ὁ καπνὸς εἶνε ἡ ἠδονὴ καὶ ἀπόλαυσις τῶν χατζήδων, οἵτινες ἐρχον-

ται ἐκ Μένκας, οὐλεμάδων οἵτινες διδάσκουσι τὴν σοφίαν παρὰ τὴν θύραν τοῦ Τζαμίου **Ἐλ — Χάσσαρ**, καὶ τῶν υἱῶν τῆς λευκῆς σκηνῆς, οἵτινες εἶνε οἱ βασιλεῖς τῆς ἐρήμου.

Ἐπίσης ἔκτοτε ὁ πιστὸς ἀπολαμβάνων παρ' ἄλλου Μωαμεθανοῦ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ τῆς φιλοξενίας, πρέπει ν' ἀγαπᾷ τούτον καὶ προστατεύει μέχρι θανάτου ἐν ἀνάγκῃ, διότι ἡ κατάρα τοῦ Προφήτου ἴστα-

ται ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀχαρίστου, ὅστις δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τοῦ Παραδείσου κατὰ τὴν νύκτα τοῦ θανάτου του.

Τοιοῦτος ὁ θρύλλος περὶ καπνοῦ ὅστις παραδίδεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἀναφερόμενος ὑπὸ τῶν γηραιῶν πιστῶν εἰς δόξαν τοῦ Ἀλλάχ, Οὐ εἶναι τὸ ὄνομα εὐλογημένον.

Σάμος — ΣΩΤΗΡΙΟΣ Ι. ΦΩΚΟΣ δ. ν.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΜΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΩΝ

Ὅπως καὶ ἄλλα μέρη, ἐν αἷς ἡ συμπαγὴς Ὀμογένεια πιστῶς ἐχομένη τῶν πατριῶν διασώζει τοπικὰς ἐορτὰς καὶ πανηγύρεις, οὕτω καὶ αἱ Κυδωνίαι τῆς Αἰολίδος διατηροῦσι λαϊκὰς πανηγύρεις ἰδιαζόντως τοπικὰς, ὧν ἡ θραχία ἀνασκόπησις οὐδ' ἀνωφελὲς οὐδ' ἀτερπὲς ὑποθέτομεν δημοσίευμα θέλει παρουσιάσει εἰς φιλομαθεῖς ἀναγνώστας.

Ἐννέα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τὴν 23ῃν Αὐγούστου, τελεῖται ἐν Κυδωνίαις λαϊκὴ πανήγυρις, — **Τὰ Ἐννεάμερα** — ἐπὶ τῇ ἀνευρέσει τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τῆς Θεομήτορος, ἀπὸ πεντήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν σύμπασα ἡ Ἄγορὰ ἀργεῖ, οἱ δὲ Κυδωνιάται τὰς καινοουργεῖς στολὰς αὐτῶν ἡμφιεσμένοι μεταβαίνουσιν εἰς τὸ ἐν τῇ νατῷ ἄκρῳ τῆς πόλεως εὐάερον Νοσοκομεῖον, ἐνθα ἰδίως ἐνετοπίσθη ἡ πανήγυρις. Ἄπαντα ἡ εὐρεία ὁδὸς ἡ πρὸ τοῦ Νοσοκομείου ἀπὸ τῆς προτεραίας τῆς ἐορτῆς ἔχει μετασχηματισθῆ εἰς αὐτοσχέδιον ἀγορὰν, ἐν ἣ τὰ κυριώτερα εἶδη τυγχάνουσιν ἐδώδιμα, τὸ πλεῖστον καρποί, ὡς καὶ ἕτερα νύσσοντα διὰ τῆς κνίσσης τῆς ὄρεξιν τῶν πανηγυριστῶν, οἵτινες δὲν ἔχουσι καὶ πολλὰς ἀπατηλὰς γαστρονομικὰς πρὸς ἱκανοποίησιν. Ἐντὸς τοῦ εὐρέως περιβόλου τοῦ ναοῦ ἀπὸ ἡμερῶν συντελεῖται ξυλουργικὴ ἐργασία πρὸς κατασκευὴν ἱεροσημάτων καὶ παραπηγμάτων ἐνθα πλανόδιοι τὸ πλεῖστον μικρέμποροι ἐκθέτουσι διάφορα ἀντικείμενα πρὸς πώλησιν εἰς τὸ κοινόν, ὑπερ' ἀθρόον σπεύδει, διότι πλὴν τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον χρησιμότητος τῶν πωλουμένων θεωρεῖται καὶ εἰδειξὶς εὐλαβείας ἢ ἐκείθεν ἀγαρᾶ προστρέγουσι δὲ οὐ μόνον ἐκ τοῦ λαοῦ ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀνωτέρας κοινωνικῆς

τάξεως τὸ πλεῖστον παῖδες καὶ κοράσια ὅπως προμηθευθῶσιν ἄθυρμα ἢ κόσμημα ἱκανοποιῶν τὴν εὐσεβῆ φιλαρέσκειάν των, ἐνῶ περαιτέρω μελισταγεῖς πλακούντες καὶ ζαχαρόπηκτα ἐκτεθειμένα διεγείρουσι τὴν ὄρεξιν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων μωρῶν, παρ' οἷς ἡ περὶ μικροβίων θεωρία δὲν ἐποίησατο ἔτι, ὡς φαίνεται, καταπληκτικὰς πρὸδοις.

Τὴν ἐν λόγῳ ἐορτὴν διακρίνει ἡ ζωηρότης τῆς ἐσπέρας τῆς παραμονῆς καὶ τὸ ἰδιόρρυθμον τοῦ πανηγυρισμοῦ. Περὶ τὴν ὅλην ἐσπερινὴν ὥραν συναθροίζονται ἅπαντα αἱ μουσικαὶ ὀρχήστραι τῆς πόλεως εἰς τὸν συνεχόμενον εὐρὺν ἐξώστην τῶν κεντρικῶν παρακτίων καφενειῶν, ὁπόθεν μετὰ ἀνάκρουσιν διοφόρων ἐκλεκτῶν μουσικῶν τεμαχίων ἐκκινουσι παιανίζουσαι, ἐπομένῳ πολυαριθμῶν πλῆθους, ὅπερ ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις ἀκολουθεῖ τὸ προηγούμενον καὶ ἀναπόσπαστον τῆς πανηγύρεως λάβαρον: τὸ **Φανάρι**.

Τὸ **Φανάρι** τὸ ἔμβλημα αὐτὸ τὸ πανηγυρικὸν τῶν Κυδωνιατῶν, ὡς ὁ Ἀστὴρ τῶν Μάγων καθοδηγεῖ τοὺς πανηγυριστὰς εἰς τὸ Ι. Νοσοκομεῖον, ἐκεῖ δὲ διὰ πυροτεχνημάτων καὶ τῆς ζωηρᾶς πανηγυρικῆς κινήσεως κορυφουται ἡ ἐορτή. Τὸ ἀληθὲς ὅμως ἐστὶ πρὸ ἐτῶν ἱκανῶν λαμπρότερον διεξήγετο ἡ νυκτερινὴ αὐτῆ πανήγυρις συμμετεχόντων καὶ ἐξ ἰδίων καταβαλλόντων πρὸς ἐξωράσιον φιλεόρτων νέων, πρωτοστατούντος τοῦ δημοφιλῆος κ. Ν. Ἀμμανίτου.

Ἀναμφιβόλως ἡ περιέργεια τῶν φίλων ἀγνωστῶν εὐλόγως θὰ ἐκινήθη ἐκ τοῦ μνησθέντος **Φαναρίου** καὶ θὰ ἐπεθύμουσιν οὕτως νὰ μάθωσι πόθεν ἢ συνήθεια αὐτῆ τοῦ περιάγειν τὸ **Φανάρι**, ὅπερ πρὸς ἐπίμετρον τῆς ἀπορι-

ας οὐδ' ἐπὶ ἐξαίρετικῇ καλαισθησίᾳ ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ ἀκτινοβολίᾳ διακρίνεται. Εἶναι ἀπλούστατον εὐμέγεθες ὑάλινον Φανάρι, τῶν κοινῶν ἐν χρήσει εἰς τὰ ὑπαιθρία θερινὰ καφενεῖα, φερόμενον ἐπὶ κοντοῦ καὶ προηγούμενον τῆς ὀλγῆς πανηγυρικῆς πομπῆς. Θὰ ἐπεθυμοῦμεν τὸ ἱστορικὸν τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ νὰ εἶχε βωμαντικὴν τινα ἐξέλιξιν καὶ ταιαυτὴν πανταχόθεν ἐξεζητήσαμεν, ἀλλ' ἀτυχῶς οὐδαμοῦ ἀνεύρομεν πιθανὸν καθ' ὑπόθεσιν τινῶν τὸ μυστηριώδες τοῦ Φαναρίου νὰ ἀπεσθῆσθῆ ἐν τῇ σκοτίᾳ τῶν χρόνων, ὅπως δὴ ποτε ἡμεῖς θέλομεν ἀναγράψαι τὴν κρατούσαν γνώμην περὶ τὴν μὲν ἴσως ἀλλ' ὑπὸ τῶν εἰδῶτων ὁμολογουμένην.

Πρὸ πεντηκοντάδος δηλονότι ἐτῶν, ὁπότε ἀνέρχεται καὶ ἡ σύστασις τῆς ἐν λόγῳ ἐορτῆς, αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως ἐτύγγανον σκοτειναί, ἐπομένως ἡ ὑπαρξὶς φαναρίου φωτίζοντος ἦν ἀπαραίτητος πρὸς τὴν πορείαν τὴν πανηγυρικὴν, ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ καίτοι ἐξέλιπε τὸ πραγματικὸν αἶτιον, τὸ σκότος δηλ. τῶν ὁδῶν, τὸ αἰτιατὸν παρέμεινε ἢ περιφορὰ δῆλον ἐστὶ τοῦ φαναρίου δὲν ἐξέλιπεν ἀλλὰ παρέμεινε ὡς ἔθος προσλαβὼν ἰσχὺν πανηγυρικοῦ νόμου. Ἡ περὶ ἡθῶν καὶ ἐθίμων ἐν γένει μελέτη δὲν ἀποκρούει ταιαυτὴν παραδοχὴν συνηθεστάτην εἰς λαϊκὰς παραδόσεις ὁ λαὸς δηλ. συνήθως δὲν ἀπροβλέπει εἰς τὸ λόγῳ σκοπούμενον, ἀλλ' εἰς τὸ ἔθος τὸ πατροπαράδοτον ὅπερ ἐγκολοῦται ἀποστέρων παντὶ σθένει τὴν ἀποξένωσιν του. Οὐκ ὀλίγα δὲ ὀφείλομεν εἰς τὴν ταιαυτὴν ἔστω καὶ ἀλόγιστον ἐμμονὴν του.

Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐστὶ τὸ κλασσικὸν φανάρι τῶν Κυδωνιῶν, μετελαμπαδεύθη — ἐνταῦθα κυριολεκτικῶς — ἐν Μοσχονησίαις, Ἀδραμυτιῶν, Περγᾶμῳ καὶ τισι χωρίοις τῆς νήσου Λέσθου, ὡς πληροφοροῦμεθα τὰ ἐν λόγῳ δῆλον ἐστὶ μέρη κατ' ἀπομίμησιν τῶν Κυδωνιῶν τῇ εἰσηγήσει δὲ τῶν ἐνταῦθα συρρεόντων πανηγυριστῶν των ἐφωδιάσθησαν ἀνευ πραγματικῆς ἀνάγκης δι' ἐνόδς Φαναρίου πανηγυρικοῦ ὅπερ περιφέρουσι κατὰ τὰς λαϊκὰς των πανηγύρεις πρὸς μείζονα αὐτῶν ἐπιστημότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν δὲν εἶναι δὲ διόλου παράδοξον, ὡς βαίνουσι τὰ πράγματα, σὺν τῷ χρόνῳ ἅπαντα αἱ γείτονες καὶ πέραν ἐτι Κοινότητες νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ τοῦ οἰκείου των Φαναρίου, ὅπερ νὰ φυλάττωσιν ὡς κειμήλιον ἐξάγουσαι αὐτὸ μόνον ἐν ἐκτάκτοις πανηγυρικαῖς ἡμέραις, ἐν ἀγνοίᾳ ὅλως τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἐξέλιξώς του.

Ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ πρᾶγμα φαίνεται κάπως ἀστεῖον, οὐχ ἥττον ὅμως ἐνέχει μεγίστην σπουδαιότητα καὶ σημασίαν ἐν τῇ μελέτῃ τῶν πατριῶν ἡμῶν ἐθῶν καὶ ἐθίμων, ἅτινα ὅλως ἀγνοοῦμενα ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊῶν ἔστω καὶ σφῶν παρεξηγοῦνται κωμικώτατα, ὡς ἀναμφιβόλως θὰ παρεξηγεῖτο καὶ τοῦ προκειμένου Φαναρίου τὸ ἔθος, οὐ κατὰ τοὺς συνήθεις παραλληλισμούς των κατὰ θεωρίαν ἀρχαιολογούντων θὰ

ἐξευρίσκετο ἢ καταγωγὴ τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦ ἀσθέστου πυρὸς τῶν Ἐστιάδων Παρθένων, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς δαδὸς τοῦ Προμηθέως! Καὶ πάντες θὰ ἐπεκρότου τὴν θαυμαστὴν δευδερκείαν, ἐνῶ ἐάν τις τῶν ἡμετέρων ἐτόλμα νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην ἡμῶν τὴν ταπεινὴν ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τῶν πραγμάτων κυρουμένην θὰ ἐθεωρεῖτο ἀμαθέστατος καὶ ἀναγράφητος καὶ πάντῃ ἀγευστὸς τῆς προγονικῆς σοφίας καὶ τῆς θύραθεν καὶ ἐξωθεν παιδείας καὶ πολλὰ παρόμοια σχολαστικὰ καρυκεύματα εἰς τὴν βράχιν του θὰ ἐφορτώνετο.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Δὲν εἶναι εὐχερὲς πρὸς ἐξακριβωσιν ἐὰν τὸ νῦν ἐν χρήσει πανηγυρικὸν Φανάρι τῶν Κυδωνιῶν ἐξακολουθεῖ νὰ τυγχάνῃ τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐορτῆς, οὐχ ἥττον ὅμως ἐπληροφορήθημεν ἐτι πρὸς ἀμείνω τὸ αὐτὸ ἀπὸ ἱκανῶν ἡδὴ ἐτῶν, ὁ δὲ πρῶτον Δῆμαρχος Κυδωνιῶν κ. Μ. Καρτσάκλῆς ὅστις ἐπὶ συνεχῆ σειρὰν ἐτῶν κατείχε τὴν Δημαρχιακὴν Ἀρχὴν, φρονίμως ποιῶν δὲν ἠθέλησεν οὐδὲ τὸ Φανάρι νὰ ἀλλάξῃ οὐδὲ προταθείσας διασκευὰς ἐπὶ τὸ νεωτεριστικώτερον νὰ προσαρμόσῃ, ἀλλ' ἐτήρησε τὸ πατροπαράδοτον Φανάρι ὡς παρὰ τῶν προκατόχων των πρέλοβε δὲν ὑπαρχει δὲ ἀμφιβολία ἐτι καὶ εἰ διάδοχοι αὐτοῦ Δῆμαρχοι τὸ αὐτὸ θέλουσι πράξει, καθ' ὅσον οὗτοι τυγχάνουσιν εἰ κύριοι τῆς τύχης του καὶ φύλακες αὐτοῦ κατατεθειμένου ἐν τοῖς Δημαρχιακοῖς Ἀρχείοις.

Κυδωνίαι — ΙΩΝ.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τῷ φίλῳ μοι Δ. Π.

Διὰ τὸν βίβ σου φίλε
ῥόδα, ἴα, παντοῦ ν' ἀπαντᾷς,

Ηῆως ἢ ἀείποτε νέα
νὰ σοὶ φέρῃ ἐλπίδας χαρᾶς.

Μυροβόλοι ὡς ἄνθη Μαίτου
αἱ ἡμέραι πρὸ σοῦ νὰ ῥοδίζουσιν,

Ηχαρά, ἢ ἐλπίς καὶ ὁ γέλως
εἰς τὰ χεῖλη σου πάντα ν' ἀνθίζουσιν

Τρισολβίους τοῦ μέλλοντος θόλους
ν' ἀτειύξης μετ' ὄμμα τετραπόν,

Ρεμβασμοὶ ἰδανικοὶ νὰ διέπουν
τὸν προστάτην τῶν θεῶν Μουσῶν.

Ιλαρός, ἀφελὴς καὶ χαρίεις
στὸν εὐδαίμονα βίον νὰ τείνης,

Οὐρανία ἢ χάρις νὰ δώσῃ
τῆς ὀλβίας ζωῆς νὰ μὴ κλίνης.

Σοῦ στέλλω μ' ἀγάπην τοῖς στίχοις ἐμοῦ
λατρεῖαν ἐκφράζουσιν καὶ λέν'... ἐν θυμῷ
Μοσχονήσια — ΔΗΜ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΤΩΝ ΠΕΠΑΙΔΕΥΜΕΝΩΝ

ΠΕΡΙ ΦΩΤΙΣΜΟΥ & ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΩΝ ΥΑΛΩΝ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝ. Ν. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΑΝΤΙΣΤΗΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ ΔΙΕΦΘΕΡΑΝ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Τὰ φαινόμενα ταῦτα παρατηροῦνται εἰς τὸ γνωστὸν ἡλιακὸν φάσμα τὸ ἀποτελούμενον ἀπὸ τὰ χρώματα τῆς ἴριδος, τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὅλοι γνωρίζουσι καὶ βλέπουσι εἰς τὸν οὐρανὸν ὡς τόξον παμμέγιστον φωτεινὸν καὶ χρωματισμένον ἐν ὥρᾳ βροχῆς μετὰ ἡλίου.

Ἡλιακὸν λοιπὸν φάσμα ἢ ἄλλως **Οὐράνιον τόξον** εἶναι ἡ σειρά τῶν χρωμάτων, τὴν ὁποίαν ἐπιτυγχάνομεν δι' ἐνὸς πρίσματος ὑαλίνου, τὸ ὁποῖον παρενθέντομεν ὅπως δι' αὐτοῦ διέλθωσιν αἱ ἡλιακαὶ ἀκτίνες ὑπὸ μορφήν δεσμίδος διὰ μικρᾶς τινος ὀπῆς ἐνὸς παραθύρου. Ἡ σειρά αὕτη τῶν χρωμάτων ἀποτελεῖ τὸ ἀθροισμα τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν εἶναι συντεθειμένον τὸ ἡλιακὸν φῶς τοῦ ὁποῖου τὴν ἀποσύνθεσιν βλέπομεν πολὺ συχνὰ εἰς τὰς Ἐκκλησίας μέσον τῶν κρυσταλίνων πρίσματος τῶν πολυελαίων.

Τὸ ὑάλινον λοιπὸν πρίσμα ἀποσυνθέτει τὸ ἡλιακὸν φῶς εἰς 7 χρώματα τὰ ὁποῖα κατὰ τάξιν εἶναι τὰ ἑξῆς:

- 1ον Ἰόχρου
- 2ον Ἰοειδές
- 3ον Κυανοῦ
- 4ον Πράσινον
- 5ον Κίτρινον
- 6ον Πορτοκαλλοειδές
- 7ον Ἐρυθρὸν

Καθὼς βλέπομεν, τῆς χρωματιστῆς τοῦ φάσματος ταινίας τὰς δύο ἄκρας, κατέχουν τὸ Ἰόχρου καὶ τὸ Ἐρυθρὸν χρώμα.

Ἐάν τις δὲν γνωρίζῃ τὰ φαινόμενα ταῦτα κατὰ τρόπον ἐπιστημονικόν, παρατηρεῖ τὴν εἰκόνα ταύτην μετ' ἀπαθείας καὶ νομίζει ὅτι τὰ πράγματα περιορίζονται μόνον ἕως ἐκεῖ πὸν βλέπει. Καὶ ὅμως τὸ πρᾶγμα διαφέρει διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸν ἐξησκημένον αὐτῆς ὀφθαλμὸν, ὅστις κατ' ὀρθὴν ἔγνωσε τὴν εἰσόδον καὶ ἀνακάλυψεν καὶ ἀποδείξῃ τὰς ιδιότητας τὰς ὁποίας ἔχουσι τὰ διάφορα ταῦτα χρώματα καὶ ἀκόμη ὅτι πέραν τῶν φαινομένων χρωμάτων ὑπάρχει ἄλλος κόσμος φωτεινός, ἀόρατος, μὴ δυνάμενος νὰ διεκφυγῇ τῶν τελείων καὶ ἀγρόπνων ὀφθαλμῶν τοῦ παρατηρητοῦ καὶ τῶν λεπτεπιλέπτων τῆς ἐπιστήμης μέσων.

Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι ὁ ἥλιος φωτίζει καὶ θερμαίνει ταυτοχρόνως, ἀλλὰ δὲν εἶναι εἰς θέσιν καὶ νὰ γνωρίζῃ ποῖα εἶναι ἡ

προέλευσις τῶν δύο αὐτῶν πολυτίμων ιδιοτήτων, ἀνευ τῶν ὁποίων ψυχὴ ζωσα δὲν θὰ διετηρεῖτο ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐρχεται λοιπὸν ἡ ἐπιστήμη νὰ συλλάβῃ διὰ τῶν ὄργανων τῆς τὰς ιδιότητας ταύτας καὶ νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι τὸ φῶς προέρχεται ἀπὸ τὸ ἕν ἄκρον τῆς ταινίας τοῦ φάσματος, ἢ δὲ θερμότης ἀπὸ τὸ ἕτερον.

Πῶς κατώρθωσε τοῦτο;

Ἐξεμεταλλεύθη τὰς ιδιότητας τοῦ πρίσματος. Ἀπεσυνέθεσε τὸ ἡλιακὸν φῶς καὶ ἀνωθεν τῆς ταινίας τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος περιέφερετο εὐαίσθητον θερμομέτρον, ὅπερ ἐδείκνυε διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς θέσεως τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑδραργύρου ὅτι ἐξεπέμπετο θερμότης ἐκ τῶν διαφόρων σημείων τῶν διαφόρων χρωμάτων, εἰς τρόπον ὥστε ὅσα ἐπλησίαζε πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ φάσματος τὸ περιέχον τὸ ἐρυθρὸν χρώμα, ὁ ὑδραργύρος ἀνῆρχετο ἀνωτέρω. Συνεπέρανε ἄρα ἡ ἐπιστήμη ὅτι τὸ ἐρυθρὸν χρώμα ὀχι μόνον εἶναι θερμογόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ πέραν αὐτοῦ ἔκτασις ἢ μὴ κεχρωματισμένη τοῦ φάσματος προεκάλει ἀνώψωσιν τοῦ ὑδραργύρου τοῦ θερμομέτρου.

Τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ φάσματος δὲν ἔχει ὡς εἴπομεν θερμοτικὰς ιδιότητας, ἔχει ὅμως ἄλλας, αἵτινες ἔκαμαν ἐκπληξιν εἰς τοὺς παρατηρητάς. Ἐθεσαν τεμάχιον φωτογραφικοῦ εὐαίσθητου χάρτου εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον πέραν τῆς θέσεως τοῦ ἰόχρου χρώματος, ὅπου ὁ ὀφθαλμὸς δὲν διέκρινε πλέον χρώμα καὶ ἐπομένως φῶς, καὶ ἐν τούτοις ὁ χάρτης ἐπηρεάζετο καὶ ἐδείκνυε τοιοῦτοτρόπως ὅτι ὑπάρχον καὶ πέραν τῶν ἰόχρου χρώματος ἀκτίνες φωτειναὶ ἀόρατοι, αἱ λεγόμεναι **ἀκτίνες πέραν τοῦ ἰόχρου** ἢ γαλλιστὶ ultraviolets.

Αἱ ιδιότητες αὗται τῶν χρωμάτων τῶν ὀρωμένων ὅσον καὶ τῶν ἀοράτων (αἱ πέραν τοῦ ἐρυθροῦ καὶ τοῦ ἰόχρου) ἐνεργοῦσι δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μηχανισμοῦ, ὅστις ἔγκειται εἰς τὴν λεγομένην **ἀκτινοβολίαν**, ἣτις δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἢ κατὰ διάφορον ταχύτητα κρᾶδανσις τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς αἰθέρος, ὅστις εὐρίσκεται πανταχοῦ καὶ πάντοτε εἰς τὸν κόσμον τὸν τε γήινον καὶ τὸν οὐράνιον ἐν τοῖς στερεοῖς καὶ μὴ καὶ ἐντὸς τοῦ εἰκίνου κώδανος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐφροντίσαμεν προηγουμένως νὰ ἀφαιρέσωμεν δι' ἀντίλας ὄλον τὸν ἀέρα καὶ νὰ παραγάγωμεν οὕτω κενὸν ἀτόλυτον. Πάντα τὰ φαινόμενα ταῦτα τοσοῦτον κα-

λῶς ἔχουσι ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης σπουδασθῆ καὶ καθορισθῆ, ὥστε ἀκριβέστατα ἔχει καθορισθῆ καὶ ἡ ταχύτης τῶν κυμάτων τῆς ἀκτινοβολίας, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀπεδείχθη δι' ὄλων τῶν πειραματισμῶν, διατρέχουσι 200,000 χιλιόμετρα κατὰ δευτερόλεπτον.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν φυσικὴν ἢ κίνησιν ἀπεδείχθη ὅτι παράγει θερμότητα, διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὅσῃ ἢ κίνησις ἢ μᾶλλον ἢ κρᾶδανσις τοῦ αἰθέρος εἶναι μεγαλειτέρα τόσῳ καὶ ἡ θερμότης εἶναι τοιαύτη. Ἐπομένως οἰουδήποτε χρώματος ὁ ἀριθμὸς τῶν κυμάτων εἶναι μεγαλιτέρος, τόσῳ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι θερμομαντικόν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν τὸ μέρος τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος ὡς ἔχον μείζονα ἀριθμὸν κυμάτων τοῦ αἰθέρος, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα παραγωγὴν θερμότητος, ἣν ἀντιλαμβάνεται τὸ θερμομέτρον, ἐν ᾧ τὸνναντίον τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ φάσματος ἔνθα ὑπάρχει τὸ ἰόχρου χρώμα ὡς ἔχον ὀλιγώτερον ἀριθμὸν παλμικῶν κινήσεων τοῦ αἰθέρος, ὀλιγώτερα τοῦ ἐρυθροῦ κύματα, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν εἶναι θερμομαντικόν ἀλλὰ χημικόν, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀλλοίωσις ἦν ὑφίσταται ἡ φωτογραφικὴ πλάξ ἢ χάρτης ἐκτιθέμενος εἰς τὴν ἐπίδρασιν ἐκείνου.

Ἐάν λοιπὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐρευνῶν τούτων τῆς ἐπιστήμης διαιρέσωμεν τὴν ταινίαν τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος θὰ προσδιορίσωμεν τρία τούτου τμήματα, ἐν μεσαίῳ τὸ **ὀπτικὸν** τὸ περιλαμβάνον τὰ διάφορα χρώματα ὧν τὸ ἀθροισμα ἀποτελεῖ τὸ ἡλιακὸν φῶς ὅπερ βλέπομεν, καὶ δύο ἄκρα ἀόρατα τὸ **χημικὸν** καὶ τὸ **θερμομαντικόν**, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἀνακαλύπτομεν διὰ τοῦ φωτογραφικοῦ χάρτου, τὸ δὲ δεύτερον διὰ τοῦ θερμομέτρου.

Πῶς κατώρθωσεν ὅμως ἡ ἐπιστήμη νὰ ἀνακαλύψῃ τὰς ιδιότητας ταύτας καὶ ποῖα μέσα καὶ συλλογισμοὺς μετεχειρίσθη;

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ὄφειλε νὰ ἐφεύρῃ ὄργανα καὶ ἐργαλεῖα διὰ τῶν ὁποίων νὰ προμηθεύηται ὀρισμένας ἀκτίνας ἀπὸ τὸ ἡλιακὸν φάσμα, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀπέκλειε τὰς ἄλλας τὰς ὁποίας δὲν ἔχρειάζετο νὰ σπουδάσῃ.

Τὸ πρῶτον λοιπὸν πρόβλημα καὶ ἀπορία ἣτις εἶχεν ἀμέσως παρουσιασθῆ, ἀφεώρα τὴν ἔρευναν τῶν πέραν τοῦ ἰό-

χρου καὶ ἐρυθροῦ ζωνῶν, ἐὰν ἦτο δυνατόν αὗται νὰ γίνονιν ἀντιληπτὰ διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ. Διὰ μᾶς λοιπὸν ἰνσκευῆς ἔλαβε δεσμίδα φωτὸς τοῦ ὁποῖου τὴν μεσαίαν μοῖραν ἢ δεσμίδα τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος, τὴν ὀπτικὴν τοῦτέστι, ἀνεχαίτισε καὶ ἀφησεν ἐλευθέρως μόνον τὰς πέραν τοῦ ἐρυθροῦ ἀκτίνας, ἃς ἀντελαμβάνετο διὰ τοῦ θερμομέτρου μόνον, χωρὶς καὶ νὰ τὰς ἀντιλαμβάνεται ὁ ὀφθαλμὸς, ὡς μὴ ἔχουσας οὐδεμίαν φωτιστικὴν ιδιότητα καὶ κατὰ συνέπειαν μὴ προκαλοῦσας αἴσθησιν φωτιστικὴν ἐπὶ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς.

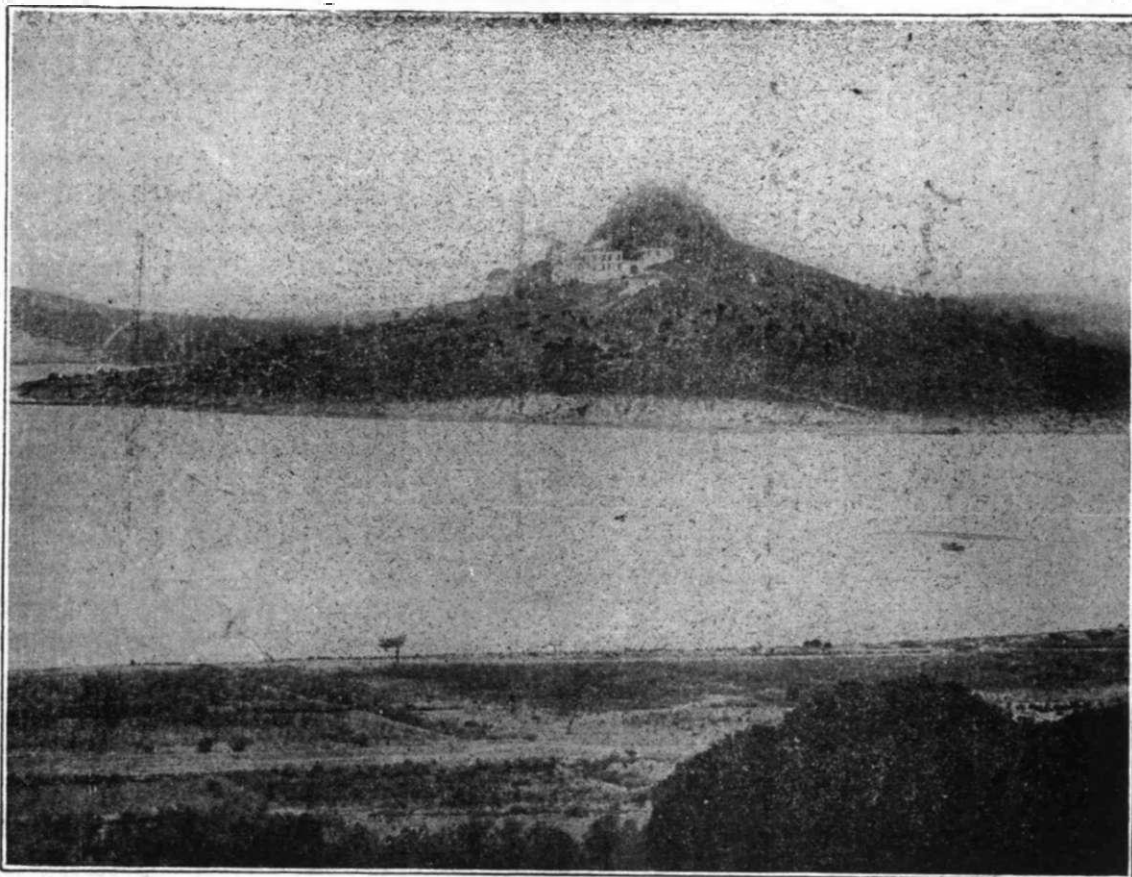
Ὅμως ὅμως τὸνναντίον συνέβαινε ὅταν ἀπεκλείοντο ὀπτικὴ καὶ θερμομαντικὴ ζώνη καὶ ἀφίετο ἐλευθέρως ἡ χημικὴ ἢ πέραν τοῦτέστι τοῦ ἰόχρου ζώνη, ἣτις ἂν καὶ ἀφώτιστος ὅλως καὶ σκοτεινὴ, παρεῖχεν ἐν τούτοις μικρὰν τινα φωτιστικὴν αἴσθησιν ἐπὶ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς, ὅστις ἀντελαμβάνετο μικρὰν ἰοειδῆ ἀνταύγειαν, ὅταν ἡ ἔντασις ἦτο μικρά, τοῦ φωτὸς τῆς ἡλιακῆς δεσμίδος ἢ στακτόχρου πρᾶσινοειδὲς χρώμα, ὅταν ἡ ἔντασις τῆς ἀκτινοβολίας ἦτο μεγάλη.

Ἐχομεν ἐπομένως ἐν γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, ὅπερ θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ πολὺ κατόπιν, ὅτι δηλ. αἱ πέραν τοῦ ἰόχρου ἀκτίνες εἶναι ὄραται κατὰ βαθμὸν ἐλαφρότερον ὑπὸ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς ἢ αἱ μεσαῖαι τῆς ὀπτικῆς μοῖρας ἢ ζώνης.

Τούτων οὕτως ἔχόντων, ἃς ἴδωμεν πῶς ὁ ὀφθαλμὸς μᾶς τὸ πολυτίμον αὐτὸ ὄργανον τὸ ἀποτελοῦν ἀριστοτέχνημα δημιουργικὸν εἰς τὸ ζῶν, ἀνταποκρίνεται καθ' ὅλας αὐτάς τὰς λεπτομερεῖς καὶ πολυποικίλους ιδιότητας τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς μεθ' οὗ εἶναι εἰς διηρηκὴ σχέσιν.

("Ἐπεταί συνέχεια.")

Η ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ (ΛΑΚΑΣ) ΜΟΝΗ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

Φωτογραφία τοῦ ἑρασιτέχνου Ἀθηνοῦ κ. Γ. Ε. Γουατῆ

Η ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΣΤΩΝ

Η ΛΑΜΠΑΔΗΦΟΡΙΑ ΚΑΙ Η ΦΗΤΑΓΩΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ.—ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΕΪΦΙΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ
ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ.—ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ.—Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ.—
ΙΛΙΟΥ ΜΕΛΑΘΡΟΝ.—ΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΤΩ ΣΤΑΔΙΩ

Ἡ νύξ τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην περιελάμβανε δύο λαμπρὰ θεάματα, τὴν φωταγωγίαν τῆς Ἀκροπόλεως ἀπὸ τῆς 9¹/₄ μ.μ. καὶ τὴν λαμπαδηφορίαν τῶν φοιτητῶν. Ἦδη ἀπὸ τῆς 8 μ.μ. ἄπειρος κόσμος κατέκλυζε τὴν ὁδὸν Σταδίου, τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν κήπον τοῦ Ζαπλείου, ὅθεν ἦτο περίοπτος ὁ Παρθενὼν καὶ ὁ βράχος τῆς Ἀκροπόλεως. Ἀπὸ τὸν κήπον τοῦ Ζαπλείου ἐξεχύθη ἡ κοσμοπλημμύρα ἐκείνη εἰς τὴν εὐρεῖαν πλατεῖαν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, ἀναμένουσα ἀνυπομόνως νὰ ἀπολαύσῃ τὸ μοναδικὸν θέαμα τοῦ φωτισμοῦ τῆς Ἀκροπόλεως. Εἰς τὰς 9¹/₄ ἀκριβῶς ἐφάνη ἀναθρώσκουσα ἀπὸ τῶν σπλάγγων τοῦ Παρθενῶνος λευκὴ δμίχλη, ἣτις μετ' ὀλίγον προσέδωκεν εἰς τοὺς κίονας καὶ τὸ ἀέτωμα τοῦ ναοῦ τὸ ῥόδινον χρῶμα τῆς

αὐγῆς. Ἡ φωταγωγίσις ἤρχισεν. Ὅλη ἡ Ἀκρόπολις τώρα καταγράφεται ἀπὸ τὰ ἐναλλασσόμενα χρώματα τῆς Ἰριδος. Ἐπὶ 40 περίπου λεπτὰ ὁ κόσμος παρηκολούθει ἀπὸ τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ διάφορα κέντρα τὸ ἀληθῶς φαντασμαγορικὸν θέαμα. Πορφυροῦν, ἰόχρουν, κυανοῦν, ῥοδόχρουν, ὅλα τὰ χρώματα φαίνονται συγχρόνως καὶ διαδέχονται ἀλλήλα, ἵνα παραστήσωσιν ὡς ἐν ὄνειρῳ πέραν ἐκεῖ εἰς τὸν ὀρίζοντα τὸν βαθυκύανον αἰωρούμενον ἱερὸν ἐκεῖνον βράχον, ὅστις τώρα ἦτο τὸ κοινὸν προσκύνημα τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ πρώτη ἀνταύγεια ἦτο ὁμοία πρὸς τὸ θέαμα τῆς «χροκοπέπλου» καὶ «ῥοδοδακτύλου Ἡοῦς». Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξηφανίζοντο τὰ χρώματα, ἕως οὗ τέλος ἐβυθίσθη εἰς τὸ σκότος, καὶ τὸ μαγικὸν ὄνειρον παρήλθεν ἀνεπιστρεπτί.

Καὶ ἡ λαμπαδηφορία τῶν φοιτητῶν ὑπῆρξε λαμπρὰ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν. Ἐξεκίνησαν εἰς τὰς 9¹/₄ ἀπὸ τοὺς βασιλικὸς Σταύλους. Ἡ ὁδὸς Σταδίου, διὰ τῆς ὁποίας κατήρχοντο πρὸς τὴν Ὀμόνοιαν, ἔβριθε κόσμον, ἄνω καὶ κάτω, ἀσφυκτικῶς συνωθουμένου. Ὁ «φωτεινὸς χείμαρρος» — ἦσαν περίπου χίλιοι οἱ λαμπαδηφοροῦντες — ἐφέρετο πρὸς τὴν Ὀμόνοιαν ἐλισσόμενος ὀφειοειδῶς. Ἠκολούθει πλήθος ἀμαξῶν, τῶν ὁποίων ἐπέβαινον οἱ ξένοι ἐνθουσιωδῶς χειροκροτούμενοι πανταχόθεν καὶ χειροκροτοῦντες. Οἱ φοιτηταὶ ἔψαλλον παιρωτικὰ ᾄσματα Ἐκαμψιν καὶ τὴν Ὀμόνοιαν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου, ἔπειτα διὰ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ, τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, τῆς ὁδοῦ Φιλελήνων, τοῦ λεωφόρου Ἀιαλείας, τῆς πλατείας τῶν Ἀνακτόρων διευθύνονται πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐκεῖ πρὸ τῶν Προπυλαίων, ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν ἔθνικόν ὕμνον, τὸν ὅποιον συνοδεοῦν ὅλοι οἱ φοιτηταὶ ψάλλοντες. Τὸ τέλος τοῦ ὕμνου διεδέχονται βροντώδεις ζητωκραυγαὶ καὶ ἐπευφημίαι. Εἰς τὸ Ἀκαδημαϊκὸν Γυμναστήριον τελειώνει ἡ λαμπαδηφορία. Ὅλαι αἱ λαμπάδες ῥίπτονται εἰς μίαν μεγάλην πυρὰν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Γυμναστηρίου, καὶ περίξ τῆς πυρᾶς στήνεται χορὸς ζωηρότατος. Εἶναι σχεδὸν 11 τῆς νυκτὸς καὶ οἱ λαμπαδηφορήσαντες ἀποχωροῦσιν ἐκ τοῦ Γυμναστηρίου καθ' ὁμάδας. Ἡ κίνησις ἐν τῇ πόλει ἐξηκολούθησε καὶ πέραν τῆς 12ης. Ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῆς πόλεως κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν ἑορτῶν ἐστοίχισε περὶ τὰς 35 χιλ. δραχμῶν· ἡ δὲ φωταγωγίσις τῆς Ἀκροπόλεως περὶ τὰς 15 χιλ. Ὅπως ὑπεδέχθησαν τοὺς ξένους αἱ ἑορτάζουσαι Ἀθηναίαι. Μετ' τὴν φωταγωγίαν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τὴν λαμπαδηφορίαν τῶν φοιτητῶν ἔληξεν ἡ ἔθνικὴ ἑορτὴ τῆς 25 Μαρτίου, τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

*

Τὴν ἐπαύριον Τρίτην τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε μόνον τὴν εἰς Ἐλευσίνα ἐκδρομὴν τῶν Ἐταίρων τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν Ἀντιπροσώπων. Ἡ πρώτη δολόκληρος ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Τμημάτων. Ἐλάχιστοι, ἐν-

νοεῖται, παρίσταντο εἰς αὐτάς. Ὁ κόσμος ἤλθε κυρίως νὰ διασκεδάσῃ καὶ νὰ ἴδῃ τὰ ἀρχαία μνημεῖα καὶ τὴν νεωτέραν πόλιν, καὶ αὐτὸ τὸ ἀπῆλθε τῷ ὄντι θαυμάσιον καὶ ἀφθόνως. Ἠννόησε δὲ καὶ ὁ καιρὸς τοὺς ἐπισκέπτας. Ὁ θαλπερὸς ἥλιος τῆς ἀνοιξέως ὀλίγας μόνον στιγμὰς ἐπέτρεπε διὰ μελέτας Ἐπιστημονικὰς. Τὰ θεάματα πρὸ παντὸς εἴκνον. Καὶ εἶχε νὰ ἴδῃ τις τόσον πολλά!

Εἰς τὴν 1¹/₂ μ.μ. τῆς Τρίτης ἐξεκίνησεν ἡ πρώτη συνολικὴ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ Πελοποννήσου, φέρουσα τοὺς ἡμίσεις τῶν ξένων, ὅσοι ἠθέλον νὰ ἐκδρομῶσι μέχρις Ἐλευσίνος. Μετὰ 1¹/₄ ἠκολούθησεν ἡ δευτέρα. Ἦτο ἐν θαυμασίῳ ταξειδίῳ διὰ μέσον τῶν καταπρασίων ἀγρῶν τῆς Ἀττικῆς. Βυθισμένος εἰς ἕνα Ὀδηγὸν ἔβλεπε τὸν χάριτον τῆς Ἀττικῆς καὶ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν εἰς Ἀμερικανὸς καθηγῆτὴς μεσήλιξ, μὲ ἀφελῆ παιδικὴν φυσιογνωμίαν, τὴν ὁποίαν ἀνεδείκνυεν ἔτι μᾶλλον τὸ ἐπιμελῶς ἐξυρισμένον τοῦ μύστακος. — «Εἶνε ὁ Αἰγάλεως»! — Μάλιστα! Ἐδῶ ἔστησε τὸν θρόνον του ὁ Σέρξης. — Ἐμεινεν ὡς ἐν ἐκστάσει ἀποβλέπων πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ περιφήμου βουνοῦ, ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου μίαν ὥριαν ἡμέραν τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 480 π.Χ. ὁ μέγας βασιλεὺς τῆς Ἀσίας, ὅστις μετ' οὐρανόθεν ἀναριθμητὸν ἐπῆλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα «ζυγὸν δούλιον αὐτῇ ἐπιφέρων», εἶδε μετ' ἐκπλήκτους ὀφθαλμοὺς ὅτι οἱ ἄνδρες αὐτοῦ μετεβλήθησαν εἰς γυναῖκας εἰς τὸ ἐνδοξον στενὸν τῆς Σαλαμίνας! Καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τῆς λύπης διέρρηξε τὴν πορφύραν καὶ τοὺς βασιλικὸς πέπλους, καὶ ἔφυγε μετ' ὅσων σπουδῆν πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον, ὅπου τὸν ὠδήγει ἡ φωνὴ τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ δαιμονίου προμάχου τῆς Ἑλλάδος. Κατενόδιον, ὦ μέγαλε βασιλεῦ, ὅστις ἐδόξασες μετὴν μυριάνανδρον στρατείαν σου τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν τῆς Ἑυρώπης, ἡ ὁποία ἐπέπρωτο νὰ διδάξῃ καὶ νὰ φωτίσῃ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἦσο ὁ μέγιστος τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος! Ἄνευ σοῦ, θὰ ἐτρούγοντο τὰ τέκνα τῆς ἡρωϊκῆς αὐτῆς χώρας εἰς ἐμφυλίους σπαραγμούς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ποτὲ δὲν ἐσῆκασαν κατόπιν ὀρθὴν τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν τράχηλον, ἕως οὗ ἤλθεν ὁ μέγασσημα-

οφόρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις ὠδήγησε πέραν τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἰαξάρτου τὰς Μακεδονικὰς φυλάγγας καὶ ἐνέπηξε τὴν Μακεδονικὴν σάρισσαν εἰς τὰς ἀνύδρους ἐρήμους τῆς Γεδρωσίας καὶ Καραμανίας, — ὁ ἰδεώδης βασιλεὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ μαθητὴς τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Ἰσοκράτους, τοῦ Ἀριστοτέλους, τὸ φαεινότερον σύμβολον τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ὁ ἡμίθεος Ἀλέξανδρος. — Ἀλλὰ — πηγαίνομεν εἰς τὴν Ἐλευσίνα! Αὐτὴ εἶνε ἡ ἱερὰ ὁδός. Ἴδου ἡ πομπὴ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων, αἱ ἄμαξαι, οἱ τωθασμοὶ κατὰ τὴν διάβασιν τῆς γεφύρας τοῦ Κηφισοῦ, ἡ πληθὺς τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ μυστικοῦ Ἰάκχου.

— Ἀλλοίμονον! Εἰς ὄξυς συριγμὸς μᾶς ἀφυπνίζει ἀπὸ τὴν ἔκστασιν! Εἰμεθα εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα μ. Χ.! Πηγαίνομεν ἐκ περιεργείας, ὄχι ὡς προσκυνητᾶς εἰς τὴν Ἐλευσίνα! — Εἶνε ὁ Πάρονης; — ἐρωτᾷ ὁ Ἀμερικανὸς Ἑλληνιστὴς. — Μάλιστα, καὶ αἱ τότιοι αὐτοῦ κλιτύες, ὁ Βριλησσὸς τοῦ Θουκυδίδου. Ἴδου καὶ ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Σπάρτης Ἀρχιδάμου!

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Εἰς τὴν Παναγίαν τῶν Ὀρφάνων

Ἡρώτητα τὰ σύννεφα,
τὴ πόυλια, τὸ φεγγάρι,
τὴ μυρισμένη ἀμμονδιά,
τὰ γιοῦλια, τὸ θυμάρι
καὶ δ, τι ἀκόμα ζηλευτὸ
καὶ μὲ περίσσια κάλλη
στῆς φέσεως ἀπλώνεται
τὴ διάπλατη ἀγκάλῃ,
Ποῦ τάχα νᾶναι ἡ χαρὰ
ποῦ ἡ παρηγορία;
κ' ὅλα αὐτὰ μ' ἀπὴνησαν
Σὲ Σένα Παναγία.

Κυδωνία — ΔΗΜ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ

Πόσον μοῦ ἀρέσκει ὅταν γράφω νὰ μὴ μὲ ἐνοχλοῦν, νὰ μὴ μοῦ ὀμιλοῦν, νὰ μὴ μοῦ ταράττουν τὴν ἡσυχίαν!.....

Πολὺ ἐπίσης εὐχαριστοῦμαι ὅταν τὸν μὲν χειμῶνα γράφω ἐντὸς θερμοῦ δωματίου μὲ τὴν θερμάστραν ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ, τὸ δὲ θέρος ἐντὸς δροσεροῦ τοιούτου.

Πρὸ παντὸς δὲν θέλω νὰ μὲ ταράσσουν οὔτε νὰ μοῦ ἀναγγέλλουν πράγματα ἢ γεγονότα τὰ ὅποια δυνατὸν νὰ μὲ τρομάξουν.

Ἡμπορεῖ εἰς τὸν νοῦν κανεὶς τῶν ἀναγνωστῶν μου νὰ τοῦ ἔλθῃ ἡ ἐρώτησις: ἄραγε καὶ ἂν σὲ τρομάξουν τί θὰ γίνῃ;

Εὐχαρίστως ἀπαντῶ: δὲν πιστεύω νὰ πάθω τίποτε, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι δι' ἀρκετὸν καιρὸν θὰ παύσω νὰ γράφω. — Αὐτὴ εἶνε ἡ ἰδέου μου, πιθανὸν ὅμως νὰ ἔχω καὶ λάθος.

Ἴσως ἄλλος σκεφθῇ κατὰ νοῦν: μὰ τί εἶνε αὐτὰ ποῦ γράφει! ὑπάρχει δευτέρα γνώμη ὅτι, ὅταν τις ἐργάζεται νοερώς, ἔχει ἀνάγκη ἡσυχίας καὶ δὴ ἀπολύτου, ὅτε διὰ τοῦ τοιούτου τρόπου συγκεντροῦνται περισσότερον αἱ ὑπάρχουσαι ἰδέαι καὶ πλάττονται νέαι καὶ ἐκτίθενται σαφέστερον καὶ μετὰ περισσοτέρας ἐπιτυχίας;

Εἰμεθα σύμφωνοι. Αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ ἰδική μου γνώμη.

Ἀλλ' ἐὰν αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη σας καὶ ἡ γνώμη μου καὶ πλείστων ἄλλων ἀκόμη, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἀποτελεῖ κανόνα γενικὸν καὶ ἀνεξίτητον!

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἵτινες ὅταν τοὺς ἐτρομάξουν, ἔγραψαν λαμπρὰ πράγματα, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι οἵτινες παρεκάλεσαν νὰ τοὺς τρομάξουν, καὶ αὐτὸ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ γράψουν πράγματα θαυμάσια.

Θὰ νομίσετε ἴσως ὅτι γράφω πράγματα ἀδύνατα διὰ νὰ γεμίσω τὸ χαρτί ὅπως λέγουν, ἀπατάσθε!.....

Εἰς τὸν ζωγράφον Φιέμ, ὅστις ἦτο καὶ μουσικὸς καὶ ἔπαιζε κλειδοκύμβαλον, κάποιος φίλος του ἠθέλησε νὰ τοῦ κάμῃ ἀστειώτητά τινα. Ἐνα βράδυ λοιπὸν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Φιέμ, ἐνῶ ἐκεῖνος ἀπουσίαζεν, ὁ φίλος του αὐτὸς ἐτοποθέτησε πληθῆστον τοῦ κλειδοκυμβάλου ἐν τῇ αἰθούσῃ

ἕνα ἀνθρώπινον σκελετόν, ἔδωκε εἰς τὴν λυχνίαν τόσον φῶς, ὥστε μόνον νὰ διακρίνῃ τις τὰ ἀντικείμενα καὶ ἀνέμενε μακαρίως τὸν Φιέμ νὰ ἐπιστρέψῃ τοῦ περιπάτου του.

Ὁ ζωγράφος ἐπέστρεψεν ὁ φίλος του τὸν ὑπεδέχθη καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τοῦ παίξῃ κατὰ τὴν κλειδοκύμβαλον ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἰθούσαν καὶ ὁ Φιέμ διευνήνετο πρὸς τὸ κλειδοκύμβαλον, ὁ

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΛΕΩΣ

φίλος του σπεύδει, δίδει πολὺ φῶς εἰς τὴν λυχνίαν ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα καὶ ἀκολούθως σβύνει αὐτήν. Ὁ τρόμος ὃν ἠσθάνθη ὁ Φιέμ ἐκ τοῦ τοιούτου θεάματος — τοῦ σκελετοῦ, τοῦ ὑπερβολικοῦ φωτός, καὶ τοῦ ἀμέσως ἐπακολουθήσαντος σκότους — ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος!

Τὸ γεγονός αὐτὸ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον τῆς ὀμιλίας του καὶ τοῦ παραπόμου του εἰς βάρους τοῦ φίλου του τοῦ τόσον ἀπερισκέπτως ἀστειευθέντος μὲ τὰ νεῦρα τοῦ ζωγράφου! Ἐσπέραν τινὰ συνήντησε τὸν φίλον του Σοπέν, τὸν μέγαν μουσουργόν, καὶ τοῦ διηγῆθη τὸ φοβερὸν πάθημά του.

Ὁ Σοπέν ἐγένετο σύννοος, μετὰ παρέλευσιν δὲ ὀλίγων δευτερολέπτων παρεκάλεσε τὸν Φιέμ νὰ τοῦ κάμῃ μίαν ἀναπαράστασιν τῆς φοβερᾶς ἐκείνης σκηνῆς!

Ὁ Φιέμ τοῦ τὸ ὑπόσχεται.

Πράγματι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Σοπέν λαμβάνει προσκλητήριο δι' οὗ προσεκαλεῖτο ἐκεῖνο τὸ βράδυ νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ Φιέμ.

Ἡ ἀναπαράστασις τοῦ θεάματος ἐγένετο τελεία!

Ὁ Σοπέν ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ σκελετοῦ ἐγένετο ὠχρότατος, συγκίνησις μεγάλη μετὰ τὸν τρόπον τὸν κατέλαβε, κάθηται καὶ αἱ τρέμουσαι χεῖρες του μόλις ἠδύνατο νὰ ψεύσουν τὰ πλῆκτρα!

Αἴφνης σταματᾷ, ζητεῖ νὰ τοῦ φέρουν μεγάλην λευκὴν σινδόνην ὁ Φιέμ σπεύδει νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ ἰδοὺ! ἡ σινδὼν εἶνε ἐνώπιόν του! Λαμβάνει αὐτήν, ὡς ἦτο ὠχρότατος καὶ τρέμων τὴν περιτυλίσσει ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ὡς σουδάριον, ἐπατακάθηται εἰς τὸ κάθισμα ἐνώπιον τοῦ κλειδοκυμβάλου, στηρίζει τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῆς χειρὸς του ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα, ὡς ἐὰν ἦθιλε νὰ συγκεντρώσῃ τὰς σκέψεις του, καὶ ἔπειτα ἀρχίζει νὰ κρούῃ ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου τὴν περιφημοτάτην Marche Funebre, τὸ μουσικὸν ἐκεῖνο ἀριστούργημα, ἣν οἱ Ἴταλοὶ πάνυ δικαίως ἀπεκάλεσαν celeberrima.

Εἶδατε τί ἀποτέλεσμα εἶχεν ἐκείνη ἡ τρομάρα διὰ τὸν Σοπέν; Νὰ συνθέσῃ ἐν ἀπὸ τὰ ὠραιότερα καὶ θαυμασιώτερα ἔργα του ἐκ τοῦ προχείρου εἰς διάστημα ὀλίγων λεπτῶν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ τρόμου! Δὲν γνωρίζω τί θὰ ἐκάματε, εὐγενεῖς ἀναγνώσταί μου ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐὰν εὐρίσκεσθε εἰς τὴν θέσιν τοῦ Σοπέν.

Ἐγὼ ὅμως ὁμολογῶ ὅτι δὲν θὰ ἠδύναμην οὐδὲ τὸ ψευδώνυμόν μου νὰ κρούσω ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου!

Doré Remy

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΤΗΣ ΛΕΙΨΥΔΡΙΑΣ

*Έχει κι' αὐτὴ τὰ καλά της.

Καὶ ἂν μᾶς ἔφεραν εἰς ἀπόγνωσιν, ἀνεπλήρωσεν ὅμως ἄλλας ἐλλείψεις.

*Ἐὰν ἔσπερεῖτό τις εἰδήσεων, πληροφοριῶν καὶ ἐν γένει παντός πράγματος τὸ ὁποῖον μόνον ἢ συστηματικὴ δημοσιογραφία ἠδύνατο νὰ ἀνακαλύψῃ, ἢ λειψυδρία διὰ τοῦ περι συνανθροίσεων ἐν ἐκάστη βρῦσει ἐπιτρεπτικοῦ νόμου της παρέσχε τὴν εὐχερεσιέραν ἐπὶ τούτῳ συνδρομὴν της.

*Υπερέβη τὴν δημοσιογραφίαν.

Ἐἴπε ἤδη μεσονύκτιον.

Εἰς τὴν γειτοικίην βρῦσιν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων ἀμφοτέρω τὰ φύλα ἔχουσι προσέλθῃ ἐν εὐρυτάτῃ κλίμακι ἀντιπροσωπεύοντα διαφόρους Συνοικίας καὶ κοινωνικὰς τάξεις, ἀντιπάλους τῶν Βουλῶν τοῦ Μορφέως.

Πρῶτος τῆ τάξει ἐν τῇ Συνελεύσει ὁ Ἀλπακᾶς, πρῶτην διδάσκαλος τοῦ Χριστιανοχωρίου, χωρὶς νὰ ἔχη τὸν φόβον τῶν συνεπειῶν τοῦ περι τύπου Νόμου ἀρχίζει διὰ ζώσης τὸ κύριον ἄρθρον ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ὑπὸ τὴν ἐν θανμασμῶ ἀκρόασιν τῶν μελῶν. Τελειώνει τοῦτο **στρίβει ἕνα τσιγάρο** καὶ ἔρχεται εἰς τὸ χρονογράφημα, τὸ ὁποῖον εἴτε τοπικῆς μερικῆς φύσεως εἴτε γενικῆς θὰ εἴνε.

*Ὁ Τούρτουρας ἀπαγορευμένος συνεχίζει τὴν Ἱερεμιάδα του ἐπὶ τῆς ἀφορήτου πλέον καταστάσεως διατιμήσεως τῶν τροφίμων καὶ τοῦ σχετικῶς ἀνεπαρκῶς τῶν μισθῶν τῶν ἐργατῶν, ὑπὲρ ὧν φωναὶ βοῶντων ἐν τῇ ἐρήμῳ πάντοτε!

*Ἡ κυρὰ Στασώ, γυναικὰ τοῦ καλοῦ καιροῦ, εἰδικὴ εἰς τὸ ἔξωτικὸν διήγημα ἀντικαθιστᾷ τὸν Παπαδιαμάντην μὲ τὰ στοιχεῖα ποῦ ἐβάσανιζαν τὴ γυναικὰ τοῦ Τρατάρη ποῦχε βλαστημήσῃ τὴ νύχτα σ' τὸ γρόπιο.

*Ἐπεταὶ ὁ Γιάννης Τσερτσεβὲς ἐξιστορῶν τὸν μῦθον τοῦ Βασιληᾶ μὲ τ' ἀθάνατο νερό.

Νὰ κι' ὁ Λιώτης ὁ ναύτης τοῦ καπετὰν Γιωργούλα μὲ τὴν περιγραφὴν τοῦ ναυαγίου τῆς Σαρκίας πῶτιχαν τότε νὰ μαζεύουν ναυαγούς.

-- Καλημέρα!

— Καλῶς τὴν!

Ἐἴνε τὸ εὐλαλο δουλικὸ τοῦ Τσελεμπῆ Ἀριέμη ἀπὸ τὸ ὁποῖον μανθάνεις τὴν χρηματιστικὴν κίνησιν τοῦ τόπου. Γνωρίζει μ' ὄλας τὰς λεπτομερείας πόσα ἐπώλησεν ἢ ἠγόρασεν ὁ Τσελεμπῆς τὸ λάδι, τὰ γεννήματα καὶ τὴν διατίμησιν ἔχει ἢ λίρα.

Τὸ ἴδιον στωμύλον δουλικὸν συνεχίζον ἔρχεται εἰς τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ Ἄλφα καὶ τῆς Βῆτα καὶ κοινοποιεῖ συγχρόνως καὶ τὴν κλῆσιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διὰ τὴν διάξευξιν τοῦ δεῖνα καὶ τῆς δεῖνα.

Καὶ ἡ διὰ ζώσης δημοσιογραφία ἔξακολουθεῖ τὸ διαφωτιστικὸν της ἔργον.

Κάποιος Κιεχαγιᾶς ποτίζων τὰ ζῶα του προφητεῖει περὶ τοῦ καιροῦ καὶ τῆς ἐσοδείας.

*Ἐπεταὶ ἡ διαρῆμισις παρ' ἄλλων περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν ὑφασμάτων τοῦ τάδε Καταστήματος καὶ περατοῦται διὰ τῆς διαφημίσεως τοῦ δεῖνα ὀδοντοῖατροῦ ὅστις ἐβούλωσε δόντι.

Λαμβάνει τὸν λόγον ὁ ποτὲ ποιμὴν Διαμαντῆς περὶ ἡμερομηνιῶν καὶ τυροκομίας, τοῦτον δὲ ἀκολουθεῖ ἕτερος ποτὲ θερμομαστῆς τοῦ Ὑπερωκεανείου «Καῖζερ Βίλχελμ» περιγράφων τοὺς παγῶνας καὶ τὸ συνεπεία τούτων ναύαγιον τοῦ «Τιτανικοῦ»!

*Ἐξακολουθεῖ ἡ δημοσιογραφία τὸ ἔργον της ἀνευ ὑπευθύνου, κεφαλαίων, καὶ συντάξεως ὅτε δύο μαθηταὶ ἐρίζουσι περὶ θεάτρον καὶ κινηματογράφου καὶ ἀρχίζουν αἱ ἀντεγκλήσεις, διακοπτόμεναι ὑπὸ τῆς μικρᾶς κόρης τοῦ Πατούνα, ἣτις ὡς ὑστάτη ὥρα ἀναγγέλλει τὴν κλοπὴν τῆς μπουγάδας τῶν ὑπ' ἀγνώστων, ἣν συνεπάγεται τὸ ἐπεῖγον τῆς εἰδήσεως περὶ τῆς ἀπαγωγῆς ἐξ ὑψωμάτων τῆς πόλεως εὐτραφοῦς ἀκριπαρθένου καὶ τῆς ἀλληλοπαγωγῆς νενομφευσμένου μετὰ ὑπάνδρου γυναικός, ὅτε ἐγείρονται πάντες ἔκκληκτοι, ἀλληλοσπρωχνόμενοι δὲ ἵνα τρέξωσι καὶ διενκρινίσωσι τὰ περαιτέρω, ἐπιφέρουσι τὴν θραῦσιν οὐκ ὀλίγων ὑδριῶν καὶ συνεπεία τοῦ γεγονότος οἱ ἔσχατοι ἔρχονται **πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι.**

Κυδωνίαι — ΔΗΜ. Γ. ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ
(ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΜΑ

Πέρα στὸν ὀρίζοντᾶ πρὸς στήν ἀνατολὴν κάτι ἀόρισταίς ἀσπριδεραῖς γραμμῆς δείχνουν ὅτι ἡ μέρα δὲν εἶναι μακρά.

Κι' ἀληθεινὰ σὲ λιγάκι τὸ φῶς δυναμώνει καὶ κάνει νὰ χρωματισθοῦν θάλασσα κι' οὐρανός Γιαυτὸ καὶ τὰ τελευταῖα ἄστρα ποῦ ἦταν σκορπισμένα στὸν οὐράνιο θόλο δῶ κ' ἐκεῖ, ἔσβυσαν καὶ μόνο τὸ φεγγάρι μένει χλωμὸ πᾶνω στὸν οὐρανὸ γιὰτὶ κανεὶς ἄλλος ἀπὸ τὸν αἰώνιον καὶ ζωογόνον θασιλεῖᾶ ποῦ θὰ ξυπνήσῃ σὲ λίγο δὲν ἔχει τὴ δύναμι νὰ τὸ νικήσῃ.

Τὶ ὄμορφα ποῦ εἶναι, τὸ μοσχομουρισμένο ἀπὸ θουλίσιες μυρωδιᾶς ἀγεράκι, κάνει νὰ κουνιοῦνται θάμνοι καὶ δενδράκια, βίχνοντας συνάμα καὶ δυνατὴ δροσιὰ ποῦ σὲ κάνει ν' ἀνατριχιάζῃς Τὰ πουλιὰ ξυπνοῦν καὶ γεμίζουν τὴ θροσόλουστη ἀτμοσφαῖρα ἀπὸ τὰ πεταχτὰ κελαϊδήματα τους, σὰν νὰ εὐχαριστοῦν τὸ Πλάστη ποῦ τοὺς ξανάκανε τὸ φῶς κι' ἀπὸ τὸν ἀντικρυνὸν λόφον σηκώνονται κοπάδια τρέχοντας μὲ γοργὰ φτερουγίσματα πρὸς τὴ τροφή τους

Νὰ τώρα μιὰ χρυσόξανθη ἀκτίνα, ὁ ἥλιος ἀνατέλλει σκορπιζώντας ταῖς ἀδύνατες ἀκόμα μὰ γεμάτο χαρὰ ἀκτίνες του

Μυτιλήνη — ΑΣΤΕΡΙ ΤΗΣ ΧΑΡΑΥΤΗΣ

Ποιὸς θὰ βρεθῇ ποτὲ νὰ ὑμνήσῃ ἄξια τὸν θάνατο τῶν νέων, τὸν θάνατο τῶν νέων καὶ τῶν παρθένων; Δὲν εἶναι θάνατος, ὁ θάνατος τῶν ὠραίων, καὶ τῶν ἀγνῶν ὁ θάνατος, εἶναι Ἀθανασία! . . .

Πεθαίνουν χωρὶς νὰ πεθάνῃ ἡ ὄμορφιά τους, πεθαίνουν χωρὶς νὰ πεθάνῃ ἡ ἀθωότης τους. Ἀπομένουν ἀγνοὶ καὶ ὠραῖοι στήν αἰωνιότητα . . . Εὐτυχισμένο τὸ κρῖνο ποῦ πεθαίνει πρὶν ἀνοίξῃ, ἀμόλυντο, κι' εὐτυχισμένο . .

Δὲν τὸ κερτίνισε ὁ καιρός, δὲν τὸ μάρανεν ὁ χειμῶνας . . Εὐτυχισμένοι ὅσοι πεθαίνουν νέοι, ὠραῖοι, ἀμόλυντοι, δὲν ξεφύλισεν ὁ Χρόνος τὴν ὄμορφιά τους, δὲν κηλίδωσε τὴν λευκότη τῶν ψυχῶν των! Εὐτυχισμένοι! Μὴ τοὺς κλαῖτε!

*Ὑμνήσατέ τους! Εἶναι δόξα ὁ θάνατος τῶν νέων καὶ τῶν παρθένων, εἶναι δόξα καὶ ἀθανασία! . . .

*Απομένουν ὠραῖοι καὶ ἀγνοὶ στήν αἰωνιότητα!

*Ὑμνήσατέ τους

*Αθῶνα — ΜΑΡΙΑ Ε. ΖΑΜΠΙΑ

Ἡ ΕΞΧΑΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

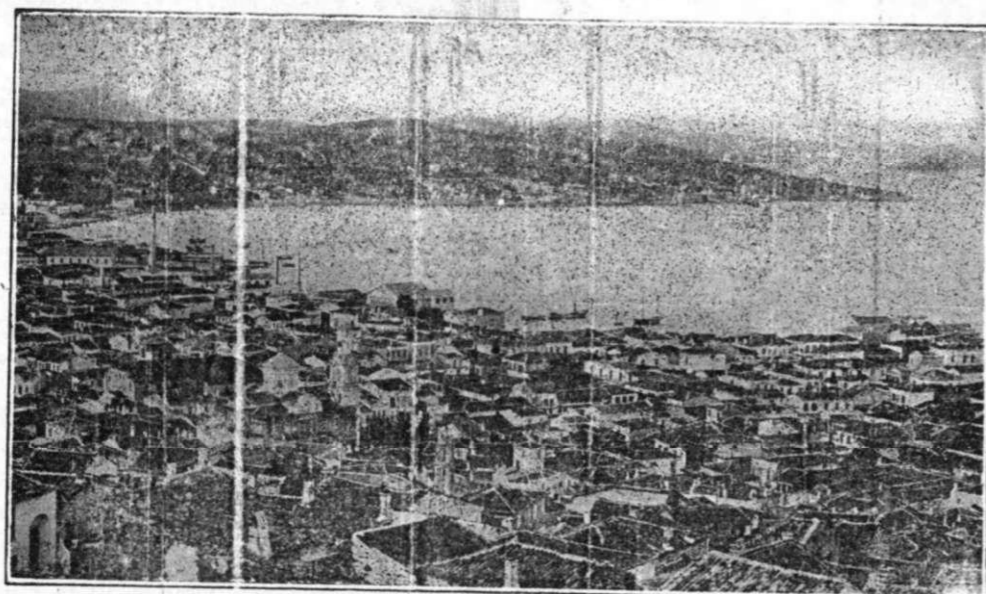
*ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗΝ ΜΟΥ Μ.....

Πῶς νὰ ξεχάσω γλυκειὰ μου φίλη
Τὰ περασμένα μας ἐκεῖνα χρόνια
Ποῦ σὰν ἀδελφία ἀγαπημένα
Πάντ' ὠριζόμεθα πίστιν αἰώνια.

Ποτὲ ὁ χρόνος δὲν θὰ καλύψῃ
"Ὡ! τὰς γλυκειὰς μας ἀναμνήσεις!
Κ' οὔτε σὺ λήθη θὰ κατορθώσῃς
Τὴν ἀγάπη μας ποτὲ νὰ σβύσῃς.

Θὰ ἀγαπώμεθα αἰωνίως
"Ἐως οἶον ὁ θάνατος μᾶς χωρίσῃ,
Πλὴν αἱ ψυχὰί μας ἀδελφωμένοι
Θὰ ἀναβῶσιν εἰς τὰ ὕψη.

Κυδωνίαι — Δῆς Κ.

ΑΠΟΨΙΣ ΚΥΔΩΝΙΩΝ

ΚΥΔΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Παρήλθε και ἕτερον δεκαπενθήμερον και οὐδὲ σταγὼν βροχῆς κατέπεσε, και ἀληθῆς μὲν ὅτι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην συνήθως βροχὰς δὲν ἔχομεν, ἀλλ' ἡ ἔλλειψις βροχῶν ἐπιταίρων μᾶς παρέσχε πρὸς στιγμὴν τὴν ἐλπίδα βροχῶν ἀκαιρῶν ἀλλ' ὅπωςδὴποτε ἐπωφελῶν ἐν τῇ κρατούσῃ ἀύχμηρότητι, και ἡ ἐλπίς ὅμως αὐτὴ κατεδείχθη φροῦδος, ἡ δὲ ἀνομβρία ἐξακολουθεῖ φέρουσα εἰς ἀπόγνωσιν τοὺς γεωργούς, εἰς ἐπίμετρον δὲ μετ' ἐπιτάσεως διαδίδεται διὰ νερᾶν και δάκρυα εἰς τὰς ἐλαίας, ὅπερ εἶναι πολλῆς ἀπορίας ἄξιον και καταροίπτει ὅλας τὰς περὶ δάκρυ θεωρίας, διότι μέχρι τοῦδε ἐγνώσσομεν ὅτι τὸν δάκρυ, τὸν ἀπαίσιον αὐτὸν σκόληκα τῶν ἐλαίων, εὐνοεῖ ὁ ὑγρὸς καιρός ἐν ᾧ ἡμεῖς διατελοῦμεν, ἰδίως κατ' αὐτάς, ὑπὸ πυρίνην ἀτμόσφαιραν και βαδίζομεν ἐπὶ ἐδάφους κονιοποιηθέντος ἐκ τῆς ξηρασίας.

Ἡ Ἄγορά τῶν ἐλαίων ἐξακολουθεῖ ζωηρά, οἱ ἀγορασταὶ ὅμως δὲν δεικνύονται πρόθυμοι ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὑποχωρήσεως τῶν πωλητῶν εἰς τὰς τιμὰς, εἰ και

ἔχουσιν ἄμεσον ἀνάγκην Ἐλαίων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ Ρουμανίας ἰδία παραγγελιῶν των. Αἱ ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεις ἐξακολουθοῦσι νὰ παριστῶσι κατὰ μέγα μέρος ἔλλιπὴ τὴν Ἐσοδείαν, δὲν ὑπάρχει ὅμως ἐλπίς νὰ φθάσῃ ἡ τιμὴ τῶν Ἐλαίων εἰς τὰς πρὸ 2 και 3 ἐτῶν τιμὰς, διότι εἰς πολλὰ ἐλαιοπαραγωγὰ μέρη καταπεσοῦσα ἐγκαίρως ἡ βροχὴ ἐβελτίωσε τὴν θέσιν τῶν Ἐλαιοδένδρων.

Π Ἄγορά τῶν Σιτηρῶν εἰς τὰ ἐξόχως παραγωγὰ μέρη οἷα ἡ Θράκη κ. ἀ. τείνει εἰς ἐκπεσμόν καθὼς τὰ καταιβάσματα πολλαπλασιάζονται καθημερινῶς ἡ δὲ μεσημβρινὴ Ρωσία ἔχει ἀφθονωτάτην ἐσοδείαν και ἐλπίζεται ὅτι και εἰς τὰ μέρη μας θὰ εἰσαχθῶσιν ἐκείθεν ἐφότος πολλὰ Σιτηρά, δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀποφανθῶμεν περὶ τοῦ σημείου εἰς ὃ θὰ διατηρηθῶσιν αἱ τιμαὶ τῶν Σιτηρῶν, ἐπειδὴ κατὰ μέγα μέρος ἐξαρτᾶται τοῦτο ἐκ τῶν πληροφοριῶν τῆς ἐσοδείας τῆς Ἀργεντινῆς, ἀς δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ ἔχωμεν.

Ἡ ἄμπελος ἦτις κατὰ τὴν Ἄνοιξιν εἶχε σπουδαίας βλάβας ὑποστῆ ἐκ τοῦ ὀψίμου ψύχους, νῦν ὡς ἐκ τῆς ἀνομβρίας ὑπέστη πανωλεθρίαν, αἱ σταφυλαὶ πρὶν εἶτι ὠριμάσῃσι ξηραίνονται ἐπὶ τῶν κλημάτων, ἐγένοντο δὲ ἀγοραὶ σταφυλῶν ἐκ Φωκῶν κ. ἀ. πρὸς οἰνοποιίαν, τοιοῦτόν τι δὲ οὐδέποτε ἄλλοτε συνέβη ἐν τῇ πόλει μας.

Π ἡ Γανόχωρα δὲν ὑπάρχουσι πλέον. Τὰ ὠραία ἐκεῖνα μέρη τὰ ἐν Θράκῃ οἰκούμενα ὑπὸ ὁμογενοῦς ἀποκλειστικῶς πληθυσμοῦ κεῖνται κατηρειπωμένα· στεναγμοὶ δὲ και οἰμωγαὶ ἀκούονται ἐκεῖ ἐνθα πρότερον ἤκμαζε και ἦνθει ἡ ἐργασία και ἡ φιλοπονία.

Εἰς χιλιάδας ἀριθμοῦνται τὰ θύματα τὰ καταπλακωθέντα και τὸ φοβερώτερον, κατακαέντα· σπαρακτικαὶ δὲ σκηναὶ διεδραματίσθησαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς καταστροφῆς ἀς και αὐτὴ ἡ φαντασία ἀδυνατεῖνὰ συλλάβῃ! Μυριάδες λαοῦ μένουσιν ἄστεγοι και πειναλέοι.

Ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνῃ ἀτεγκτος και ἀσυγκίνητος ἡ ἀνθρωπίνη καρδιά; Πανταχόθεν ἔρανοι διενηργήθησαν ὅπως ἐπουλώσῃσι τὰς ἀμέτους πληγὰς τῶν ἀναξιοπαθούτων ἀδελφῶν μας.

Αἱ Κυδωνίαι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑστερήσωσιν εἰς τὴν εὐγενῆ ἀμίλλαν, μολοντί τὸ ἐφετεινὸν ἔτος ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν διὰ τὰς Κυδωνίας ὑπῆρξεν ἀπαίσιον. Πατρικῆ Προνοία τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Κυδωνιῶν Κου Γρηγορίου, Ἐπιτροπῆ ἐκ τοῦ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκ. Κου Ἀρσενίου, και τῶν κ. κ. Μ. Τζούγα, Κ. Ἀναγνώστου και Δ. Χ. Μήτσου συστάσα, διενεργεῖ ἐράνους συλλέξασα μέχρι τοῦδε περὶ τὰς 60 χιλ. γροσίων.

Ἄλλὰ και ἐν Μοσχονησίῳ, τῇ ἀπέναντι φιλομούσῳ πόλει, ἀνάλογα ἐγένοντο. Ὑπὲρ τὰς 60 λίρ. Τουρ. εἰσεπράχθησαν, ἀπεστάλησαν δὲ και 8 κιβώτια ἐνδυμάτων εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς. Ἐξακολουθοῦσι δ' ἔτι οἱ φιλόανθρωποι ἔρανοι.

Οὕτω μόνον προσηκόντως δι' ἔργων δυνάμεθα νὰ διατρανώσωμεν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν ὀδύνην ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ συμφορᾷ.

† ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Κ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΔΗΣ

Ἀπεβίωσε προβεβηκῶς τὴν ἡλικίαν ἐν Τεργέστῃ ἐνθα εὐρίσκειτο διεκπεραιούμενος εἰς Εὐρώπην μετὰ τῆς ἀξ. οἰκογενείας του πρὸς περιθαλψιν τῆς τελευταίως κλονισθείσης ὑγείας του ὁ **ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Κ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΔΗΣ** ἔγκριτος Κυδωνιῶν πολίτης ἀπολαύων πολλῆς τιμῆς παρ' ἡμῖν, διότι και ὡς Δημογέρον και ὡς Ἐφορος τῶν εὐαγῶν Καθιδρυμάτων κατὰ καιροὺς χρηματίσας ὠφελιμώτατος ἀπέβη τῇ Κοινοῦτι, πρὸ τινῶν δ' ἐτῶν και ὄλην πτέρυγα τοῦ Γυμνασίου ἰδία δαπάνῃ ἐκκοσμήσατο ὁ ἀειμνηστος ἀλῆθ' διήνησε δὲ τὸν βίον θεοσεβέστατα ἐπιδῶν τὰ προσφιλεῖς τέκνα τελείως ἀποκαταπαθῆντα κατὰ τὰς πατρικᾶς του βλέψεις και εὐχὰς, τὴν δὲ σύμπασαν ἐν γένει οἰκογένειάν του οἶαν ἠύχετο ἡ φιλόστοργος καρδιά του.

Πρὸς τὰ βαρυπενθούντα τέκνα ὡς και πρὸς ὅλους τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάτου διαβιβάζομεν τὰ συλλυπητήριά μας.

† ΜΑΡΙΑ Ν. ΛΙΠΟΒΑΤΣ

Ἐν Σμύρῃ πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσε δέσποινα σεβαστῆ και ἐνάρετος ἡ **ΜΑΡΙΑ Ν. ΛΙΠΟΒΑΤΣ** ἐκ Μοσχονησίου Ἑλλουσα τὸ γένος ἀλλ' ἀπὸ ἐτῶν τῆς γενετείρας ἀπουσιάσασα ἠτύχησε νὰ ἐπίδῃ τὴν φιλοστοργίαν της πλουσιώτατα ἀμειβομένην, διότι τὸν μὲν μονογενῆ αὐτῆς φιλόστοργον υἱὸν ἠτύχησε νὰ ἴδῃ καταλαμβάνοντα περιβλεπτον κοινωνικὴν θέσιν διὰ τῆς ἐπιχειρηματικότητός του και ἐμπορικῆς δράσεως, ἑαυτὴν δὲ ἀπολαύουσαν μέχρι τῶν τελευταίων της ἡμερῶν φιλοστοργωτάτων περιποιήσεων παρὰ τῶν ἀγαπητῶν της ἐγγονῶν και λοιπῶν συγγενῶν.

Ὁ «Αἰολικός Ἀστὴρ» συνδεδεμένος δι' ἰδιαιτέρας ἐκτιμῆσεως πρὸς τὸν ἐν Σμύρῃ τιμῶντα τὴν Ὀμογένειαν κ. **Ἀλέξ. Ν. Λίποβατς**, πεφιλημένον υἱὸν τῆς μεταστάσης, διαβιβάζει αὐτῷ τὰ συλλυπητήριά του.

ΠΕΘΑΜΕΝΟΙ ΠΟΘΟΙ

Ἐπάνω στῆς ἀπελιπιστᾶς τὰ μαυρισμένα βράχια τ' ἀγριεμένα, Γρεμισθήσαν οἱ πόθοι μου σὰν χάσαν καθ' ἐλπίδα, και ὠμίμενα... με αἶμα στὰ ὀξόβραχα βαφτίκανε ἡ πέτρας, τα χορταρια, και ἡ ψυχὴ κατάθλιπτη μὲ κλάμμα νανοῦρζει τα κουφάρια.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΥΤΙΑ

— Καλώς ήλθαν πάλιν
τὰ Πανηγύρια μας.

— Διὰ νὰ μᾶς ξυπνήσουν
κομάτι.

— Διότι ἡμεῖς ἐδῶ μόνον
ἔβαν ἔχωμεν τὰ Πανηγύρια
μᾶς φαινόμεθα ἔξω.

— Τὸν ἄλλον καιρὸν σὲ
περίπατοί μας μένουν ἔρημοί
μοι ἀπὸ περιπατητάς.

— Ἐκτὸς ἐὰν δὲν φαί-
νονται ἀπὸ τῆ σκόνης!

— Κάθε πέρυσι ὅμως τὰ Πανηγύρια
μας καλλίτερα.

— Ἐνθυμούμεθα μάλιστα μίαν ἐποχὴν
ποῦ ὅλη ἡ πόλις ἦτο σωστὸ πανηγύρι.

— Ἀλλὰ καὶ τώρα κατὶ ἔμεινε ἀπὸ
τὰ παλῆα.

— Κίνησις ζωηρότατῃ εἰς τὴν Ἀγορὰν
καὶ τὰ Καφενεῖα καθὼς καὶ εἰς τὸν
μοναδικὸν μας Κινηματογράφον
ἐξ ἅπαντος θὰ ὑπάρχη τὴν
παραμονὴν ἕως τὸ πρῶτ.

— Τὸ δὲ πατροπαράδοτον Φανάρι
θὰ διαλάμψη καὶ ἐφέτος ὄχι βέβαια
διὰ τῆς ἀπουσίας του ἀλλὰ διὰ
τοῦ φωτός του.

— Ἀλλέως θὰ μᾶς κατηγορήσῃ ὁ
κόσμος ὡς φωτοσβέστας.

— Ἀκούσατε τώρα καὶ μιὰ ἱστορία.

— Μιὰ φορὰ κ' ἕνα καιρὸ ἕνας
Σουλτάνος ἠθέλησε νὰ ἀνταμείψῃ
ἕνα ἄσχημο δικηγόρου διὰ
μία σπουδαία ἐκδούλευσι πού
τοῦχε κάμει.

— Καὶ τὸν ἠρώτησε τί ἠθελε
νὰ τοῦ δώσῃ.

— Ὁ ἔξυπνος δικηγόρος τοῦ
ἀπεκρίθη, τίποτε δὲν θέλω,
παρὰ ὅταν πηγαίνῃς τὴν
Παρασκευὴν μὲ τ' ἀμάξι σου
στὸ Τζαμί, νὰ σταματήσῃς
μπροστά στὸ πολὺ κόσμον καὶ
νὰ μὲ καλέσῃς σὰν νάχῃς
κάτι σπουδαῖο νὰ μοῦ πῆς
στ' αὐτί.

— Ὁ Σουλτάνος κἀνένα
κόπο δὲν ἤσθάνθη νὰ
ἐκπληρώσῃ τὸ πόθο τοῦ
δικηγόρου.

— Ἀπὸ τότε πολὺ ἐξετιμῆθη
ὁ δικηγόρος ἀπὸ τὸν κόσμον,
ἢ ἐργασίας τοῦ ἐπολλαπλασιάσθη-
σαν καὶ ἔγεινε ἀμπλουτος.

— Αὐτὴ ἡ νόστιμη ἱστορία
μοῦρθε στὸ νοῦ ὅταν ἐδιάβασα
εἰς Ἀθηναϊκὴν Ἐφημερίδα, ὅτι
ὁ Βενιζέλος ἐσταμάτησε
στὸ δρόμο διὰ νὰ ἀγοράσῃ
ἕνα Περιδικό—μὲ τὸνομά
του—ἔχον ΠΑΝΑΘΗΝΑ-ΓΚΑΣ
ἀξιώσεις.

— Καὶ τώρα πάλιν ὅτι ὁ
Βενιζέλος ζήτησε ἀπὸ τὸν
ἀμαξῆ του τὸ ἴδιο πάλι
Περιδικό πού εἶχε
ξεχάσει μέσα στ' ἀμάξι
του.

— Καὶ ὅλα αὐτὰ γίνοντα
χαριτωμένα χρονογραφήματα.

— Ἐπὶ πλ... ἐννοεῖται.

— Ἀλλὰ φέρουν ἀποτέλεσμα

— Διότι ὁ κόσμος καὶ ὁ
κοσμάκης παντοῦ καὶ
πάντοτε ὁ ἴδιος εἶνε.

— Ἐἴτε Σουλτάνος κυβερνᾷ,
εἴτε ἀπλοῦς πρω-

θυπουργός.

— Ἐπὶ τέλους!

— Ἀξιώθηκα νὰ εἶδω φάρια
πού ἐπίασεν ὁ ἐρασιτέχνης
γείτονάς μου.

— Ἀλλ' ἀπὸ μακρῶ!

— Ἐφοβήθηκε, φαίνεται,
ὁ λεγόμενος μὴ τυχόν
ἐκάνετο ποίησις καὶ ἄλλην
αἰσθησίν μου ἐκτὸς
τῆς ὁράσεώς!

ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

ΤΩΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

ΤΩΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ὑπὸ τῶν
φερετόνων διευθυντῶν τῶν
Δημοτικῶν Σχολείων Κυδωνιῶν
ἐκτυπούται ὠφελιμώτατον δι-
δακτικὸν βιβλίον πρὸς
πρακτικὴν ἀσκησίν καὶ
εὐχερῆ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ
μᾶθησιν τῶν διαφόρων
Γραμματικῶν κανόνων
οἵτινες μεθοδικώτατα
ἐξελλίσσονται εἰς τὰς ἐν
λόγῳ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ἀπαραί-
τητους διὰ πᾶσαν Δημοτικὴν
Σχολήν.

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΕΜΑΧΙΩΝ ΦΩΝΗΤΙΚΗΣ

ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚῃ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΙΚῃ

ΠΑΡΑΣΗΜΑΝΤΙΚῃ ΣΥΝΤΑΞΟΜΕΝΟΝ

Τῆ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ

ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΩΝ

Διευθυντῆς Γ. Δ. ΠΑΧΤΙΚΟΣ

Τὸ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐν
Κωνίλει ἀπὸ τινος ἐκδι-
δόμενον μηνιαῖον Περιοδικὸν
πληροῦ οὐσιωδῶς κενὸν
εἰς τὰ *Μουσικολογικά* καὶ
Ἀσματολογικά. Ἐχομεν
ὑπ' ὄψιν τὸ τεῦχος τοῦ
Αὐγούστου λαμπρὸν ὑπὸ
πᾶσαν ἐλοπιν. Ἐτησίᾳ
συνδρομῇ μετ. 3.

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΣΤΟ ΝΕΙΛΟ

Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀγγέλλεται
ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἢ
ἐκδόσις ποιημάτων ὑπὸ
τοῦ κ. Γ. Θ. Κελεπούρη
ὅστις ἐν τῷ ἐν λόγῳ βιβλίῳ
θὰ περιλαμβάνῃ πάντα
τὰ ἐν Αἰγύπτῳ γραφέντα
ποιήματά του. Τιμὴ
ἐκάστου τεύχους φράγ. 2.

Υπεύθυνος ΧΑΡ. Γ. ΒΑΦΕΙΛΑΪΣ

ΑΥΣΤΡΟ--ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ S^s C^o L^{td}

Η ΓΝΩΣΤΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἡ μόνη τακτικὴ γραμμὴ μεταξὺ
Τουρκίας—Ἀμερικῆς (Βορείου καὶ
Νοτίου) διὰ τῶν μεγίστων νεοτευκ-
των καὶ μετὰ διπλῶν ἐλίκων Ἀτμοπλοίων.

Ἡ μόνη ἀνεγνωρισμένη ἐν
Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ ὡς ἰαχεῖα καὶ
ἀσφαλῆς γραμμὴ ἢ κατακτίσασα
τὴν προτίμησιν ἀπὸ ὅλους τοὺς
Ἑλληνας μετανάστας διότι εἰς

τὰ Ἀτιμόπλοια τῆς Αὐστρου—
Ἀμερικῆς εὐρίσκουσι τὴν
καλοπέρασιν τῶν ὁδοῦ ἔχουσι
τροφὴν ἀφθονοὺς καὶ καθαράν·
διότι ἔχουσι τοὺς ἰατροὺς τῶν
καμαρώτους καὶ μαγείρους Ἑλληνας·
διότι εὐρίσκουσι τὸν εὐθνο-
τέρον ναῦλον ἀπὸ κάθε ἄλλης
Ἑταιρίας καὶ τῆς ὁποίας τὰ
Ἀτιμόπλοια χωρητικότητος
ἀπὸ 12—20 χιλιάδων τόννων
ἔχουσι ταχύτητα ἀπὸ 18—22
μυλλίων καθ' ὥραν· διότι τέλος
ἐκτελοῦσι τὴν γραμμὴν διὰ
12 μόνον ἡμέρας.

Οἱ θέλοντες λοιπὸν ἐκ τῶν
μερῶν μας νὰ μεταβῶσι εἰς
Νέαν—Ἰόρκην ἢ ἀλλαγῶσι τῆς
Ἀμερικῆς ἄς προτιμήσωσι τὴν
Αὐστρου—Ἀμερικῆς τῆς ὁποίας
τὰ Ἀτιμόπλοια ἀναχωροῦσι
ἐκάστην Δευτέραν ἐκ Πατρῶν.

Ἀναχώρησις ἐκ Κυδωνιῶν
ἐκάστην Πέμπτην διὰ τῶν
Ἀτιμόπλοίων τῆς Ἀχαϊκῆς
Ἀτμοπλοίας.

Διὰ λεπτομερεῖς πληροφορίας
εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἀχαϊκῆς
Ἀτμοπλοίας καὶ τῆς Αὐστρου—
Ἀμερικῆς ἐν Κυδωνίαις.

6—24

ΤΑ ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ Κ. ΠΑΝ. ΑΡΑΜΠΑΤΖΗΝ

Εἰδικὴ κατασκευὴ - Ἀπαράμιλλος καθαριότης

Ὁ κ. Παν. Ἀραμπατζῆς ἐπιθυμῶν ὅπως
παρέχει εἰς τὸ Κοινὸν μὲ τὸ
δροσιτικὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον, δὲν
παρλείπει ἐν τῇ κατασκευῇ
ἀεριοῦχων ποτῶν του (Gazeuses),
νὰ ἐφαρμόζῃ καὶ ὅλους τοὺς
κανόνας τῆς ὑγιεινῆς.

Γεύσασθε ἴδετε

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ κατ-
ἀστήγημά του (παραπλεύρως
τοῦ καταστήματος σιδηρῶν κ.
Σ. Σίμων καὶ Σ^α) θὰ σᾶς
πέισῃ περὶ τῆς ἀληθείας.

4-6

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

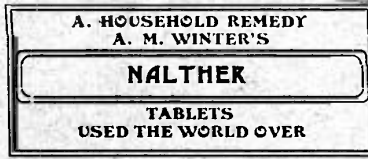
Ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀγίου Δημητρίου,
ἐναντι τοῦ Ἐργοστασίου τῶν κ.
Ἀδελφῶν Ν. Καλτῆ, οἰκία εὐήλιος
τοῦ κ. Νικ. Α. Χαλβατζέλλη
μὲ δρίζοντα ἐκτεταμένον,
ἔχουσα εἰς τὸν ἄνω ὄροφον 3
δωμάτια εὐρύχωρα καὶ
ταράτσαν, εἰς τὸν δεύτερον
ἐπίσης 3 δωμάτια καὶ εἰς
τὸ ἐσώγειον δεξαμενὴν
ποσίμου ὕδατος, πλυντήριον,
ἀποθήκην καθὼς καὶ
ἑτέραν μικράν.

Οἱ βουλόμενοι ἄς ἀποτεινῶνται
εἰς τοὺς κ. Ἀδελφοὺς Α. Χαλβατζέλλη.

ΠΑΣΤΙΛΛΑΙ ΝΑΛΘΕΡ ΒΙΝΤΕΡ

Σοφή προπαρασκευή εκ φυτών και δοτάνων, έχόντων Ιατρικὰς ιδιότητας ὑψηλάς, ἀνεγνωρισμένας πανταχοῦ καὶ πάντοτε.

Ἄληθές φάρμακον διὰ τὰς ἀσθενείας ἢ διαταράξεις, προερχομένας ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν ὀργάνων τῆς πέψεως.

Καθαριστικὸν εὐκόλως λαμβανόμενον ἀποτελεσματικὸν καὶ ἐνεργοῦν συγχρόνως ἐπὶ τοῦ στομάχου, τῶν ἐντέρων, τοῦ ὕ-

πατος καὶ τῶν νεφρῶν.

Ζητήσατε τὰς Παστίλλας Νάλθερ—Βίντερ ἀπὸ τὸ κατάστημα ΣΠΥΡΟΥ ΚΟΥΚΟΥΤΟΥ, δέξ: Τελωνείου. Δίδοντες ἓνα μεταλλικὴ θὰ λάβητε ἐντὸς φακελλίσκου ὃ παστίλλας διὰ δοκιμὴν.

TIMAI : Μέγα κῦτιον, περιέχον 201 παστίλλας, διὰ χρῆσιν ἑξάμηνον Ὀκταρ. 10

Μικρὸν » » 67 » » ἑμίμηνον » 4

ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΠΡΙΝ ΓΙΕΝΟΥΝ ΑΝΑΡΙΑΣΤΟΙ

9—24

ΕΡΤΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΛΑΙΩΝ

Εἰν ΒΟΥΡΝΟΒΑ

ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΣΑΜΙΟΥ

ΕΛΑΙΑ ΔΙΗΘΗΜΕΝΑ

6—24

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Κυδωνιῶν — Κων)πόλεως

Ταξείδια ἑβδομαδιαία

Ἄναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν οἰασθήποτε παραγγελίας, καθὼς καὶ τὴν μεταφορὰν διαφόρων ἀντικειμένων.

Οἱ βουλόμενοι ἄς ἀποτείνωνται:

Ἐν Κυδωνίαις, εἰς τὸ Κατάστημα κ. Π. Βεϊλεξή (ἐναντι τοῦ Φαρμακείου κ. Χιωτοπούλου).

Ἐν Κων)πόλει, εἰς τὸ Κατάστημα κ. Ἀπ. Χ' Κωνσταντῆ (Γαλατὰ-Γιάγ Καπάν). 1—6

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Μ. Ν. ΤΖΟΥΓΑ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ ΤΟΥ ΓΕΡΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΥΔΩΝΙΩΝ

Ἐν αὐτῇ τελείως κατηρητισμένη γίνονται δεκτοὶ οἱ ἔχοντες ἀνάγκην πάσης χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἢ Ὀρθοπεδικῆς Θεραπείας.

Ὁραιο ἐπισκέψεων διὰ τοὺς ἔσωτερικοὺς ἀσθενεῖς 11—12.

2—24